

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА \$1.00

РАЗ НА ТИЖДЕНЬ

ONCE A WEEK

PRICE \$1.00

РІК CXV

П'ЯТНИЦЯ, 11 СІЧНЯ 2008 РОКУ

ЧИСЛО 2

VOL. CXV

FRIDAY, JANUARY 11, 2008

No. 2

Гіларі Клінтон перемогла в Нью-Гемпширі

МАНЧЕСТЕР, Нью-Гемпшир. – Кандидат у Президенти США сенатор Гіларі Клінтон 8 січня виграла попередні вибори Демократичної партії у штаті Нью-Гемпшир. Її перемога в цьому штаті стала видовищною несподіванкою, бо оглядачі передрікали, що там з великим відривом переможе сенатор Барак Обама.

Г. Клінтон після оголошення результатів емоційно подякувала прихильникам у штаті Нью-Гемпшир і сказала, що, слухаючи виборців, вона знайшла „свій власний голос”. Тиждень тому попередні вибори

кандидата в штаті Айова, виграв Б. Обама, а Г. Клінтон була на третьому місці.

Сенатор Б. Обама визнав поразку в Нью-Гемпширі і привітав Г. Клінтон з перемогою.

Попередні вибори від Республіканської партії виграв ветеран в'єтнамської війни Джон Макейн. Він сказав своїм прихильникам, що голосування у Нью-Гемпширі показало, як виглядає справжнє повернення. Деякі коментатори вважали, що в Дж. МакКеейна немає жодних шансів на перемогу в цьому штаті. (ББС)

Михайло Саакашвілі знову обраний президентом Грузії

Михайло Саакашвілі

ТБІЛІСІ, Грузія. – В суботу, 5 січня, в Грузії відбулися позачергові президентські вибори, під час яких Михайло Саакашвілі одержав майже 53 відс. голосів – удвічі більше, ніж його головний суперник Леван Гечечіладзе.

Однак, незважаючи на такі розрив у результатах, грузинська опозиція вимагає другої тури голосування. Тим часом міжнародні спостерігачі, зокрема від Організації безпеки і співробітництва в Європі (ОБСЕ), визнають ці вибори вільними і чесними. Член керівництва Європейського союзу Гав'єр Солана назвав вибори в Грузії „справжнім змаганням”.

Президент України Віктор Ющенко 8 січня мав телефонну розмову з Президентом Грузії М. Саакашвілі. Він привітав М. Саакашвілі з перемогою на позачергових виборах Президента Грузії, що відбулися 5 січня. Також співрозмовники обговорили перспективи розвитку двосторонніх відносин України та Грузії. М. Саакашвілі запросив В. Ющенка взяти участь в урочистій церемонії інавгурації Президента Грузії. (Прес-служба Президента України) (Радіо „Свобода”)

Президент України звертає увагу на національні пріоритети

Президент України Віктор Ющенко 27 грудня провів традиційну річну підсумкову пресову конференцію „Національні пріоритети”. Подаємо окремі відповіді Президента на запитання журналістів.

– Скільки ще часу потрібно, щоб частина українських політиків позбулася комплексу меншовартості стосовно Росії, і скільки ще часу потрібно, щоб російські президенти перестали бути тими, хто перекручує українську історію і дає зовсім інше трактування національно-визвольних змагань?

– Я думаю, що в значній мірі відповідь українського політика на ті чи інші питання національного пріоритету залежить перш за все від українського суспільства, від нашого відчуття причетності до України та її історії, а не від

того, як коментує третя сторона нашу історію. Для мене здається більшою проблемою, щоб українці кінець кінцем зрозуміли, що у них є власна історія. І нам не треба вчителів, які б пояснювали окремі сторінки цієї історії. Це наше внутрішнє питання. Переконалий, що ми навчимося шанувати власну історію без підказок. Переконалий, що українське суспільство повинне знати одне: на брехні консолідацію ніколи не вибудуєш – чи ця брехня стосується нашої історії, чи ця брехня стосується

(Закінчення на стор. 3)

Знайдено сховок з архівом УПА

Одна з 34 світлин, знайдених у сховку УПА.

Лариса Марчук

КОЛОМІЯ, Івано-Франківської обл. – Мешканець села Воскресінці, що біля Коломиї, Андрій Мигалюк випадково натрапив на давній сховок українських підпільників. Коли він відкрив згорток, звідти посипались світлини. На кожній були зображені вояки УПА, а на звороті стояли дати: 1946, 1947, 1948 роки.

Понад 60 років усі 34 фотографії ховала на горищі своєї хати підпільниця ОУН Параска Гуцуляк. Відсидівши у сибірських таборах, повернулася в рідне село і померла, але нікому не розповіла про сховок. Стара хата дісталась родині А. Мигалюка. Коли він лагодив дах, натрапив на паперовий згорток.

– Фотографії дуже добре збереглися. Очевидно, Параска постійно сюди заглядала, бо шматок газети, в якій були загорнуті

світлини, вже з 70-их років, – розповідає 34-річний А. Мигалюк – Однак, я не знаю, що то за люди на знімках.

Тоді ми з тими світлинами пішли до найстарішої мешканки села Воскресінці, 86-річної Ганни Жулинської. Вона була дуже здивована, побачивши ці світлини. Почала розпитувати, де А. Мигалюк їх знайшов. Відразу впізнала на фотографіях Степана Гуцуляка – рідного брата Параски Гуцуляк.

– Родина Гуцуляків – і батько, і син Степан, і доньки Параска та Марія були підпільниками, – розповіла Г. Жулинська. – Мабуть, Степан дав на збереження світлини повстанців Парасці, бо всі Гуцуляки загинули. А вижила тільки вона. Параску перший раз заарештувало НКВД ще в 1939 році, за перших совітів,

(Закінчення на стор. 3)

Бойові побратими (фото з числа збережених Параскою Гуцуляк).

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

„Нафтогаз“ штучно доводили до банкрутства

КИЇВ. – Прем'єр-міністр Юлія Тимошенко почала новий рік із газових проблем. На зустрічі з новопризначеним головою державної компанії „Нафтогаз України“ Олегом Дубиною 8 січня вона заявила, що це підприємство перебуває на межі банкрутства і що такий стан був штучно створений, з метою усунути державу від контролю над українською газотранспортною системою. Практично в першому кварталі 2008 року готувалося вже через штучну процедуру банкрутства передати цю систему сумнівним компаніям, які готові були забрати „за борги“ те, що є в Україні. Ю. Тимошенко була чи не єдиною з українських високопосадовців, хто вийшов до праці, незважаючи на різдвяні вакації. І першою була зустріч з головою національної компанії „Нафтогаз України“, який доповів про невтішне становище у „Нафтогазі України“. 8 січня указом Президента України В. Ющенка утворено комісію з перевірки діяльності Національної акціонерної компанії „Нафтогаз України“ та здійснення заходів з впорядкування діяльності цієї компанії. (ББС, Прес-служба Президента України)

Гроші для шахтарів вкрадено

КИЇВ. – Прем'єр-міністр Юлія Тимошенко заявила 4 січня про необхідність перевірки фінансової діяльності у вугільній промисловості. Вона наполягає, аби шахта ім. Засядка взяла кредит для негайного забезпечення житлом родин гірників, які загинули внаслідок вибухів, що сталися на копальні наприкінці минулого року. За даними уряду, з 107 родин, які втратили тоді годувальників, 50 потребують поліпшення житлових умов. Гроші на помешкання має виділити керівництво шахти. Прем'єр також повідомила про те, що має інформацію про нецільове використання коштів, які виділяються з державного бюджету на закриття шахт. „Ці кошти відмивалися нахабно. І не соромно було ці гроші, які йшли, зокрема, й на підвищення безпеки праці шахтарів, відводити в офшорні зони?“, – сказала вона. Голова уряду доручила підготувати програму комплексної та глибокої перевірки всієї вугільної галузі країни. Українські шахти – одні з найнебезпечніших у світі. Лише за 11 місяців минулого року на них загинули 249 гірників, майже 6 тис. – травмовані. („Кореспондент“)

Попередній уряд залишив високий рівень інфляції

КИЇВ. – Прем'єр-міністр 4 січня провела нараду з представниками міністерств економіки, фінансів, аграрної політики, палива та енергетики, податкової адміністрації та митної служби. Вона наголосила, що залишені попереднім урядом інфляційні процеси, рівень яких сягає 17 відс., треба терміново зупинити, але так, щоб не порушувати вимог вступу України до Світової організації торгівлі. Результатом роботи нинішнього уряду має

стати розроблення і виконання чіткого плану протиінфляційних заходів, із зазначенням термінів та осіб, відповідальних за виконання. (Радіо „Свобода“)

Два календарі залишаються

КИЇВ. – Патріарх Київський і всієї України-Руси Філарет, предстоятель Української Православної Церкви Київського патріархату, відповів 4 січня на запитання Радіо „Свобода“ про можливість впровадження єдиного календаря для Церкви і держави. „Краще було б, якби всі християни святкували Різдво Христове в один день, разом, – сказав Патріарх – Православні Церкви, Католицька Церква і протестантські Церкви святкують Різдво 25 грудня і тільки п'ять православних церков – Єрусалимська, Російська, Українська, Грузинська і Сербська – святкують за Юліанським календарем. Після 1917 року Російська Церква перейшла на новий календар і спробувала святкувати Різдво Христове 25 грудня за новим стилем. Але храми були порожні. А 7 січня вони були виповненими. Я був учасником Всеправославних нарад з приводу церковного календаря. Ми були за те, щоб переходити на новий стиль, але ми враховували настрої російської і української пастви і дійшли до висновку, що за умови переходу на новий календар буде те ж саме, що в 1917 році. Ми утримуємось тільки з тієї причини, що народ не підтримує“. (Радіо „Свобода“)

Катастрофа в Озівському морі

КЕРЧ. – 4 січня в Озівському морі стався сильний шторм – швидкість вітру сягала 25-30 метрів за секунду, висота хвиль – до 3 метрів. У штормі поблизу Керченської протоки затонуло судно „Ванеса“ з вантажем металобрухту, яке під прапором Болгарії йшло з Бердянська до Варни. На його борту перебували 10 членів екіпажу – громадяни Болгарії, та український лоцман. До пошуково-рятувальних робіт були залучені теплохід та морський буксир Керченського морського торговельного порту, морський буксир російського порту „Кавказ“, а також гелікоптер Міністерства з надзвичайних ситуацій України. Берегову смугу обстежували 150 рятувальників. Вдалося знайти трьох моряків, але двоє з них померли від переохолодження. Рятувальники виявили перевернутий рятувальний пліт „Ванеси“. Людей не знайшли. Рятувальникам вдалося зняти з мілини і відвести у безпечне місце судно „Сільвер“ під камбоджійським прапором, яке вітер зірвав з якоря. Сіла на мілину російська баржа „Різо“ із вугіллям, яка відірвалась від буксира. (УНІАН)

Залізничні квитки подорожчали

КИЇВ. – З нового року набув чинності наказ Міністерства транспорту і зв'язку про подорожчання залізничних квитків майже на 10 відс., виданий у жовтні. Ще півтора року тому уряд Віктора Януковича вирішив поетапно підвищувати тарифи на залізничні перевезення. Підвищення має сяг-

нути загалом 43 відс. Останнє підвищення відбулось у липні минулого року, а в порівнянні з минулим січнем тарифи на пасажирські перевезення зросли на 25 відс. Колишній міністер транспорту Микола Рудьковський напередодні вересневих парламентських виборів обіцяв скасувати підвищення, але не зробив цього. Тепер він звинувачує новий уряд у тому, що цей наказ не скасований. Новий керівник міністерства Йосип Вінський заявив, що всі дії з залізничними тарифами попереднього керівництва вивчають, а рішення за ними будуть ухвалювати після затвердження державного бюджету. (УНІАН)

В пам'ять Василя Стуса і Василя Симоненка

КИЇВ. – 3 нагоди 70-річчя з дня народження Василя Стуса Національний банк України ввів в обіг 8 січня ювілейну монету номіналом 2 грн., присвячену поетові, громадському діячеві, перекладачеві, літературознавцеві Василю Стусові (1938-1985). Тираж – 35 тис. Гурт монети рифлений. На реверсі монети зображено портрет В. Стуса на тлі стилізованої мозаїки Алли Горської „Жінка-птаха“. Художник і скульптор Володимир Атаманчук. 8 січня, на день народження Василя Симоненка у Черкасах представники Української народної партії, Народного руху України, Трудової партії України відвідали могилу поета, до якої було покладено квіти. Учасники акції вшанування пам'яті поета запалили поминальні свічки. Під час акції лунали аудіозаписи віршів В. Стуса. Вони вимагають встановлення в цьому році пам'ятника В. Симоненкові в Черкасах. („Кореспондент“)

Кандидати на Шевченківську премію

КИЇВ. – Оpubліковано список з 64 претендентів на отримання Державної премії ім. Тараса Шевченка. Серед них – відомий музикант і співак Олег Скрипка як режисер-постановник етнофестивалю „Країна мрій“, вокальна група „Пікардійська терція“ за концертні програми „Антологія, два томи“, „3 Неба до Землі“, журналіст Юлія Мостова за цикл публіцистичних статей у тижневику „Дзеркало тижня“. (УНІАН)

СУМ прагне контролю

КИЇВ. – Київська міська організація Співки Української Молоді (СУМ) 4 січня звернулася до Президента України Віктора Ющенка з пропозицією про створення громадської ради при Управлінні Служби безпеки України у Києві і Київській обл. як дорадчого органу для сприяння підвищенню ефективності й прозорості в діяльності органів державної безпеки у дотриманні законності, прав і свобод громадян, утвердження принципів демократії та верховенства права. (Прес-служба СУМ)

Українці хочуть лікуватися у сімейних лікарів

ЖИТОМИР. – Усе більше українців впевнюються у тому, що сімейна медицина – це зручно, вигідно та спокійно. Про це свідчить досвід Житомирської області, де у 2007 році було відкрито 17 закладів та 45 структурних підрозділів сімейної медицини – удвічі більше, ніж позаторік. А всього в області функціонує 214 закладів сімейної медицини, в яких працює 404 лікарі. Питома вага населення, яке обслуговують сімейні лікарями, складає 60 відс., дітей – 40 відс. Пріоритетним напрямком залишається профілактика, основою якої стало навчання в Школах здоров'я. (Радіо „Свобода“)

Могили гасидського праведника хочуть перенести до Єрусалиму

УМАНЬ, Черкаська обл. – Канцелярія прем'єр-міністра Ізраїлю Ехуда Ольмерта докладає зусиль для перенесення могили уманського праведника Нахмана до Єрусалиму. У разі досягнення компромісу, ізраїльтяни готові запропонувати Україні фінансову компенсацію. Наприкінці грудня делегація Ізраїлю відвідала Умань та Київ. Українська сторона повідомила, що поховання гасидського праведника буде визнано національно-культурною спадщиною. Водночас більшість гасидів виступають проти перенесення поховання праведника. („Кореспондент“)

150 лещетарів – в повітрі

ЛЬВІВ. – У Львівській області на туристичній базі „Захар Беркут“ при підйомі лещетарів на гору Високий Верх зламалась канатно-крісельна дорога, внаслідок чого 150 осіб залишились у кріслах на висоті. Майже на шість годин лещетарі зависли над землею. Рятувальники Міністерства з надзвичайних ситуацій з Волоснянського гірського пошуково-рятувального пункту зняли їх з крісел канатної дороги. Постраждалих немає. (УНІАН)

Вовки у Закарпатті

УЖГОРОД. – Вовків у Закарпатті розплодилось далеко понад оптимальну щільність. Вони загрожують населенні свійським тваринам. Нещодавно вовк покусав трьох жителів Ужгородського району. Хвороби, які переносить вовк, лікувати важко. Найнебезпечнішою з них є сказ. Зараз у Закарпатті, Свалявському районі, близько 30 осіб проходять лікування від сказу. Вони заразилися, коли обробляли вовчі шкури. У 1970-их роках на території Закарпаття наховувалося 20-25 вовків, зараз їх понад 170. Окремі закарпатські біологи пропонують занести вовків до Червоної книги, однак, якщо не проводити відстріл вовків, то до червня наступного року їх в області розплодиться до пів тисячі, а це катастрофічно багато. Лисиць в Закарпатті також у п'ять разів більше за науково-обґрунтовану щільність. (Радіо „Свобода“)

Президент...

(Закінчення зі стор. 1)

нашого дня. Історія протистояння, нацьковування, історія життя в старих мітах, штучне нав'язування проблеми – чи то російської мови, чи нашої історії, чи замовчування правди Великого голоду, чи питання, які стосуються інтеграційних процесів, нашої безпекової політики, оборонної політики, наших загальнонаціональних пріоритетів – це речі, які повинні нас об'єднувати. І чим консолідованіша буде нація – від цього залежить консолідація політикуму і тих цілей, пріоритетів, які ставить сьогодні українська політика.

Давайте звикнемо до того, що ми – українці. Давайте звикнемо до того, що у нас були батьки і прадіди, що у нас є слава історія, і що історія України, власне кажучи, якщо взяти останні 500-800 років, – це історія боротьби за нашу незалежність. Звичайно, багато хто не хотів бачити цю історію, тому нас так успішно хотіли навчити власній історії. Така постановка мені не подобається. Але, з іншого боку, я добре розумію, що проблема – в українському суспільстві. Все залежить від того, наскільки в нас вистає мудрості, сили, мудрості зрозуміти, що ми є незалежна держава, українська нація, і вона живе в дуже складному і жорсткому світі. Нам треба навчитися відборювати свої національні інтереси.

– Дуже багато говориться про те, що необхідна нова Конституція, новий текст. Коли все ж таки розпочнеться реальна робота над вдосконаленням Основного закону?

– Я переконаний, що перший крок з формування нової редакції Конституції повинна зробити Національна конституційна рада, яка повинна бути зформована з фахівців конституційного права, людей, які представляють правоохоронні, правозахисні організації, різні політичні сили, громадські діячі, людей, авторитетних у суспільстві. Іншими словами, нам треба зформувати раду з найкращих авторитетів у даному питанні і людей, які мають довіру у суспільстві. Ми повинні зробити урок, що Конституція ні під кого не повинна писатися. Вона повинна пройти такі процедури, які б виглядали прозорими, відкритими і через цей спосіб викликала довіру нова редакція Конституції. Тому якраз формування такого пляну загальнонаціональної конституційної ради, на мій погляд, є кращою відповіддю. Гірша відповідь – коли така ініціатива буде формуватися в рамках нового парламенту. Якщо мова йде про нову редакцію і нову Конституцію, то ви розумієте, що це не є компетенція, відповідно до Конституції, парламенту України.

Цим я не хочу сказати, що парламент повинен бути відлучений від процесу формування нової редакції Конституції. Навпаки, я буду робити все для того, щоб парламент був введений у процес формування нової редакції Конституції таким чином, щоб отримати те політичне схвалення, яке все ж таки треба знаходити у формальних політичних силах, які представляють український парламент. Але переконаний, що приймати Конституцію

треба на загальнонаціональному референдумі.

– Як Ви розцінюєте можливість перегляду ціни на газ у 179 дол., можливість відмови від посередників в газовому постачанні між Україною та Росією, про що говорила прем'єр Юлія Тимошенко неодноразово?

– Усякий, хто починає дискусію з поставок російського газу, повинен пам'ятати: Україна в своєму газовому балансі не має російських поставок газу. Це поставки середньоазійського природного газу. Це перше. Друге – в минулому році був побудований нафтогін з Казахстану до Китаю. І таким чином цей регіон отримав нову альтернативу нового ринку реалізації своєї продукції. Підписана угода між Туркменістаном та Китаєм про побудову аналогічного газопроводу до Північного Китаю. Ці обставини привели до того, що кон'юнктура ринку у тій частині країн, які довгий час були постачальниками свого газу до України, серйозно змінилася.

Я буду всіляко підтримувати оптимізацію моделі газового забезпечення країни, але ми повинні вести себе відповідально. Україна повинна навчитися більш раціонально використовувати енергетичний і, зокрема, газовий ресурс. Ми повинні раціоналізувати своє споживання. У цьому я бачу якісну відповідь на ваше запитання.

– Як би ви проголосували на референдумі щодо встановлення російської мови як другої державної? Так чи ні?

– Якщо мова йде про мою особисту позицію в другому питанні, то, звичайно, я проголосував би „ні“. Тому що я відношу себе до громадян, які шанують положення чинної Конституції, яка говорить про те, що в Україні є єдина державна мова, і ця мова є українська. Що стосується, очевидно, підтексту цього запитання – як бути із мовами національних меншин – я відверто хочу вам сказати, що половина освітянського бюджету, який йде на викладання дисциплін у середній, спеціальній і вищій школі, направляється на російську мову. Я думаю, що це коректна, гідна, європейська відповідь на те, що ми шануємо кожну національну меншину.

Україна підписала мовну хартію і взяла на себе зобов'язання, які говорять про те, що забезпечення нормальних мовних умов в життєдіяльності будь-якої національної меншини, це є обов'язок української держави. І тому я говорю, що кожна людина, яка проживає в Україні, – незалежно від свого національного коріння, – має повне право спілкуватися власною мовою. Вона має повне право ходити в дитячі садочки, які працюють мовою національної меншини. Вона повинна отримувати друковані засоби масової інформації тією мовою, якою забажає, може спілкуватися цією мовою, де б вона цього забажала.

Ми говоримо про повний діапазон обслуговування мов національних меншин. Можливо, і через те ми сьогодні в Україні маємо угорські, болгарські, грецькі, єврейські, я не кажу вже про тисячі російськомовних шкіл. Це є нормальна національна політика. (Прес-служба Президента України)

БЮТ пропонує повернення заощаджень

Пенсіонери в ощадному банку Донецька, 8 січня, коли почалося складання реєстру вкладників, чії грошові заощадження, внесені до 2 січня 1992 року, були знецінені.
Фото: УНІАН

КИЇВ. – 4 січня Блок Юлії Тимошенко зареєстрував у Верховній Раді законопроект щодо повернення українцям знецінених вкладів Ощадного банку СРСР. Знецінені заощадження повністю мають бути повернуті українцям впродовж 2008-2009 років. На руки

люди отримуватимуть до 1 тис. грн. Щоб не допустити інфляції, пропонується запровадити негрошову форму компенсації. Йдеться про земельні ділянки, акції акціонерних товариств, право на житло, яке будується (Радіо „Свобода“)

Знайдено...

(Закінчення зі стор. 1)

але вона втекла і переховувалась, працюючи в роки війни в підпіллі. Я все це знаю достеменно, бо ще у 1937 році юначкою вступила до ОУН і мала псевдо „Сосна“. Коли організувалась УПА, мені довірили бути станичною. Я відповідала за збір та збереження збіжжя. Люди приносили мені крупи, борошно, цукор, а я підводою возила провіант туди, куди накаже провід“. Г. Жулинська також впізнала двох братів – Петра і Василя Сербенюків. Петро, на псевдо „Дир“, був провідником Коломийського проводу ОУН. Його брат Василь мав псевдо „Мороз“.

„Чи хтось з нащадків цих Сербенюків ще мешкає у Воскресінцях?“ – запитав А. Мигалюк. „Так, мешкає Мирослав, син районного провідника ОУН Петра Сербенюка“, – відповіла Г. Жулинська. І ми з А. Мигалюком завітали до хати Мирослава Сербенюка.

„Я не пам'ятаю свого батька, бо ніколи його не бачив, – розповідає син упівця. – Маму мою заарештували і вивезли на Сибір, коли мені було 11 місяців. Вона встигла передати мене через вікно тітці, в якій я і виховувався. Тітка розповідала,

що брала мене на таємну зустріч з батьком, який здалеку за мною спостерігав. Однак, мені його не показували. Батько загинув в 1947 році. В УПА загинули і два його брати – Василь та Олекса“.

„Ви пізнаєте кого-небудь на цих світлинах?“

„О Боже, де ви їх взяли!? Тож повстанці з нашого села! Ось мій батько, а це дядько Василь, – розхвилювався М. Сербенюк. – Ви дасте мені зробити зі світлин копії? Це сьогодні вже можна розповідати про повстанців. Вже написана історія УПА на Прикарпатті і Гуцульщині, де згадуються брати-герої Сербенюки. А я все своє життя жив у страху. В школі був відмінником. Пообіцяли, що поїду в дитячий відпочинковий табір „Артек“. Я повірив, але відмовили, бо був сином бандерівця“.

Усі 34 фотографії А. Мигалюк письменникові передав Михайлові Андрусякові, директору Коломийської друкарні ім. Романа Шухевича.

„Я готую до видання третю книжку історії ОУН-УПА на Прикарпатті та Гуцульщині, – розповів М. Андрусак – І ці світлин повстанців будуть у ній опубліковані“.

Фотографії, знайдені у сховку підпільниці Параски Гуцуляк, будуть передані на збереження у Центр історичних досліджень ОУН і УПА у Львові.

Українські повстанці (фото з виявленого архіву).

АМЕРИКА І СВІТ

Президент Дж. Буш відвідує Близький Схід

ВАШІНГТОН. – Вилетівши з американської столиці у вівторок, 8 січня, в середу, 9 січня, Президент Джордж Буш розпочав восьмиденну подорож країнами Близького Сходу, під час якої він, уперше за сім років перебування в Білому Домі, відвідає Ізраїль, а відтак – Кувейт, Багрейн, Об'єднані Арабські Емірати, Савдійську Арабію і Єгипет. В суботу, 5 січня, у щотижневому радіозверненні до своєї країни Дж. Буш підкреслив: „Цей регіон має величезне стратегічне значення для США, і я з нетерпінням очікую на цю візиту“. В Ізраїлі він, окрім Тель-Авіву, відвідає Єрусалим і Рамалах на Західному березі Йордану. Відбудуться його переговори з ізраїльським прем'єр-міністром Ехгудою Ольмертом і керівником Палестинської автономії Махмудом Абасом. В Кувейті Дж. Буш відвідає американську військову базу і матиме зустріч з громадськістю країни, зокрема з представниками жіночих організацій, присвячену питанням розвитку демократії. В наступних близькосхідних країнах Президент США матиме зустрічі з президентами і керівниками урядів. Напередодні приїзду Д. Буша до Ізраїлю міжнародна терористична організація „Аль-Каїда“ оприлюднила в Інтернеті відеозапис, на якому „пресовий секретар“ цієї організації Адам Гадан закликав мусульман зустріти американського керівника „не квітами, а бомбами і замінованими авіамашинами“. Всупереч бажанням „Аль-Каїди“, напередодні приїзду Дж. Буша в Ізраїль в Єрусалимі відбулася зустріч прем'єра Е. Ольмерта і палестинського провідника М. Абаса. (Радіо „Свобода“)

3 „Айова-кокус“ почалися президентські вибори

ДЕ-МОЙН, Айова. – Минулого четверга, 3 січня, в штаті Айова відбулися попередні внутрішньопартійні вибори кандидатів на пост Президента США – так званий „Айова-кокус“ – від Демократичної і Республіканської партій. У демократів перемогу одержав сенатор з Чикаго Барак Обама. Його підтримали понад 37 відс. громадян, що взяли участь у цих попередніх виборах. На другому місці, з 30 відс. голосів, – колишній сенатор Джон Едвардс, на третьому – сенатор Гіларі Клінтон, котра дістала трохи менше, ніж 30 відс. У республіканців переміг колишній губернатор штату Аркансо Майк Гакабі, діставши 34 відс. голосів, на другому місці – колишній губернатор Масачусетсу Міт Ромні – його підтримали 25 відс. виборців. У вівторок, 8 січня, наступне коло попередніх виборів відбулося у штаті Нью-Гемпшир. Згідно з попередніми опитуваннями громадської думки, в Нью-Гемпширі серед демократів перший ішов Б. Обама, серед республіканців – сенатор Джон МекКейн. Найімовірніше, другою в демократів буде Г. Клінтон, а третім – Дж. Едвард. В республіканців Дж. МекКейна наздоганяють М.

Ромні і М. Гакабі. Аж за ними, згідно з опитуваннями, йшли сенатор Фред Томпсон та колишній мер Нью-Йорку Рудольф Джуліані. (ББС)

Іран вважає свою провокацію „звичайною подією“

ВАШІНГТОН. – Вночі з 5 січня на 6 січня військові кораблі так званого Корпусу варті іслямської революції в Ормузькій затоці підійшли на небезпечно близьку віддаль до трьох кораблів військово-морських сил США – „Порт Роял“, „Гопер“ та „Інгрем“ і передали низку радіоповідомлень про збройний напад. Реагуючи на це, американці ледве не відкрили вогонь, але іранські кораблі встигли відійти. Білий Дім остеріг іранську владу від повторення подібних ситуацій, тим часом офіційний представник міністерства закордонних справ Ірану Мохамед Алі Госейні назвав інцидент в Ормузькій затоці „звичайною подією“. Мовляв, такі конфлікти час від часу виникають, але невдовзі вичерпуються, „коли сторони пізнають одна одну“. (ББС)

Відгомін іпотечної кризи

НЮ-ЙОРК. – Агентство „Блумберг“, посилаючись на здійснене компанією „Goldman Sachs Group“ дослідження, повідомляє, що іпотечна криза змушує великі банки США „Citigroup“, „JPMorgan Chase“ і „Merrill Lynch“ списати активи на 34 млрд. дол. В цілому, у висліді подій 2007 року, найбільші банки світу спишуть щонайменше 97 млрд. дол, вважає агенство „Bloomberg“. Рекордні списання не могли не позначитися на вартості банківських акцій. Наприклад, цінні папери „Citigroup“ за рік подешевшали на 47 відс., а „JPMorgan Chase“ – на 9.7 відс. Нагадаємо, іпотечна криза була спричинена тим, що банки надавали занадто багато іпотечних кредитів непевним позичальникам. Раніше банки могли рефінансувати свої борги за рахунок нерухомості, яка весь час зростала в ціні. Однак, в 2007 році збільшення вартості мешкань і будинків у США припинилося. (ББС)

Естонія вже знає, як ставитися до Росії

ТАЛЛІН, Естонія. – Минулої п'ятниці, 4 січня, президент Естонії Тоомас Гендрік сформулював позицію своєї країни щодо Росії як „доброзичливу байдужість“. Пояснюючи це політичне формулювання, він сказав: „Це означає, що ми ігноруємо російську риторику, не поспішаємо відповідати на кожний загрозливий вислів, а також те, що ми не повинні нарікати з приводу браку демократії в Росії, оскільки ми не в змозі щось змінити“. Також під політикою „доброзичливої байдужості“ слід розуміти, сказав далі Т. Гендрік, „тверде переконання Європи, що Росія не має права давати вказівки членам Європейського союзу“. Згадавши минулорічні протести російськомовного населення проти перенесення радянсько-

го пам'ятника з центру естонської столиці на околицю, естонський керівник сказав: „Якщо дивитися з погляду міжнародних взаємин, то весняні події показали, що ми маємо сильних друзів як в Європейському союзі, так і в НАТО“. („Газета по-українськи“)

Литва не забуває окупаційного минулого

ВІЛЬНЮС, Литва. – Президент Литви Валдас Адамкус знову заявив, що Росія як правонаступниця СРСР повинна визнати факт радянської окупації Литви і компенсувати заподіяну литовцям шкоду. Офіційний Вільнюс оцінює цю шкоду в 28 млрд. дол. Безпосередніх литовсько-російських переговорів з цього приводу ще не було, однак, литовські керівники не мають наміру забути про сумнозвісну радянську окупацію. Подібні претензії до Росії висловлюють також Латвія, Молдова і Афганістан. (УНІАН)

Сербія мусить визначитися щодо Косова

БЕЛГРАД, Сербія. – Президент країни Боріс Тадіч розпочав свою передвиборну пропаганду, вибори призначені на 20 січня. Б. Тадіч заявив, що відмова від інтеграції Сербії до Європейського союзу зашкодить спробам сербів зберегти Косово. Він вважає, що тільки вступ його країни до ЕС зробить її сильною і дасть змогу найкраще вирішити долю Косова. ЕС пропонує Сербії наприкінці січня підписати угоду про стабілізацію та асоціацію з ЕС, що буде першим кроком до членства в європейській спільноті. Зате Сербія повинна погодитися на незалежність Косова. Наразі жодна з політичних сил Сербії не погоджується з можливою втратою Косова, тільки Б. Тадіч обережно говорить, що він не хоче, аби знову проливалася кров на сербській землі. („Інdependент“)

Китай рветься в космос

ПЕКІН. – В понеділок, 7 січня, китайська Державна комісія в питаннях космосу, технологій і національної безпеки оприлюднила нову річну програму космічних досліджень. Згідно з нею, Китай у цьому році втретє пошле на біляземну орбіту свій корабель, а космонавт здійснить з нього вихід у відкритий космос. Корабель матиме назву „Шеньжоу VII“ і в жовтні вирушить у космос з трьома космонавтами. Окрім того, у цьому ж році Китай планує пустити в космос 14 ракет і вивести на орбіту 17 супутників. („Кореспондент“)

Новий показ високих технологій

ЛАС-ВЕґАС, Невада. – В понеділок, 7 січня, відкрилася одна з найбільших міжнародних виставок високих технологій „Consumer Electronics Show“. У ній беруть участь 2,700 компаній, котрі працюють в галузі електронних технологій, зокрема цифрової техніки. Перша така виставка, в якій взяло участь 200 компаній, відбувалася в Нью-Йорку в 1967 році і зібрала 17.5 тис. відвідувачів.

Передбачається, що цьогорічну виставку відвідають 140 тис. осіб – незважаючи на ту обставину, що за два останні роки ціни на проживання в готелях і на харчі та напої в Лас-Веґасі зросли удвічі, а в деяких випадках – втричі. („Голос Америки“)

На цей раз стихія – зимова

ЛОС-АНДЖЕЛЕС, Каліфорнія. – Наприкінці минулого тижня північна Каліфорнія опинилася у владі снігової бурі, у висліді якої залишилися без світла понад 1 млн. родин. Мокрий сніг обірвав понад 60 км електричних ліній, автові шляхи довелося закрити, оскільки снігові завії досягали півтора метра висоти. А коли циклон рушив у південну частину штату, там почалися дощові зливи, які також не принесли нічого доброго. В суботу, 6 січня, у місті Фернлей, штат Невада, вже прорвало греблю, вода затопила щонайменше 400 домів. („Кореспондент“)

Британці вже розумітимуть своїх дітей

ЛОНДОН. – Напередодні Різдва понад 3,000 лондонців купили як різдвяний подарунок складений 13-річною Люсі Ван Америкен словник молодіжної говірки „The A-Z of Teen Talk“. Це книжечка кишенькового формату, ціна її – майже 5 фунтів стерлінгів (10 дол.), включає вона близько 300 слів, які допоможуть батькам краще розуміти мову, котрою спілкуються їхні діти. Сама ідея словника прийшла до Люсі після того, як її родичі поскаржилися, що не розуміють, про що вона розмовляє зі своїми сестрами. Серед слів у цьому словнику є зокрема „phat“ (змінене „fat“ – „тлустий“ по-англійськи), що на молодіжній говірці означає „добрий“, „відмінний“, і „phat-free“ (позбавлений тлустих) – антонім „phat“, „дрібничка“. Інший приклад – слово „book“ („книжка“), яке у мові британських підлітків означає „круто“, оскільки саме це слово пропонує словник, якщо натиснути „cool“ на кишеньковому телефоні. („Газета по-українськи“)

Знайдено нові види тварин і рослин

САН-ХОСЕ, Коста-Ріка. – Група біологів на чолі з англійським вченим Алексом Монро виявили в національному парку „Ла-Амістад“ 11 нових видів тварин і рослин. Зокрема знайдено три нових види саламандрів, два нових види жаб, а також новий вид омели. Одна з саламандрів має довжину 2.5 см. і пересувається так повільно, що важко зрозуміти, як цей вид міг вижити. Харчується саламандра комахами, котрих ловить язиком. Щоб „вистрілити“ язиком і впіймати комашку, саламандра затрачає сім мілісекунд. Крім того, в „Ла-Амістаді“ виявлені представники 5,300 відомих видів, що робить екологічну систему цього парку унікальною. Він розташований в центральньоамериканських джунглях, де люди не живуть вже декілька сторіч. Парк перебуває під охороною ЮНЕСКО (організація ООН в питаннях науки, освіти і культури). („Нью-Йорк Таймс“).

Історія українців Філядельфії – засобами фотографії

Понадсторічна присутність українців на Північно-американському континенті, їхній вклад у розвиток різних галузей культури й економіки Нового Світу, а також їхня дивовижна здатність не втрачати своєї етнічної ідентичності, зберігати святу пам'ять про рідну землю, плекати народні традиції і звичаї все більше звертає на себе увагу самих американців, зокрема видавців. Вони щиро зацікавлені представити читачам країни культурно-психологічний портрет нашої громади, її розвиток, її особливості. Прикладом може послужити видавництво „Arcadia Publishing”, в якому в 2006 році побачила світ книга-фотоальбом д-ра Мирона Куропаса „Ukrainians in Chicagoland”. Характерно, що це саме видавництво зуміло знайти дуже відповідного автора для створення подібної документальної фото-книжки про українців Філядельфії. Це д-р Олександр Лужницький, відомий діяч в ділянці американської і української освіти: його позапрофесійним захопленням є якраз історія української імміграції в США. Успішним результатом цього вдалого вибору стала книжка „Ukrainians of Greater Philadelphia”.

Про процес створення цінного історичного видання з його автором, д-ром О. Лужницьким, розмовляв редактор „Свободи” Петро Часто.

– Мабуть, висловлю думку багатьох читачів, сказавши – не те дивно, що ця книжка прийшла в загальноамериканський культурний обіг, а те, чому цього не сталося вже давно, адже Філядельфія – один з найповажніших центрів американського українства. Тим більше, коли основою видання є фотографії, бо ж вони, на жаль, з часом старіють, блякнуть. Як ви їх збирали, як визначали їхню історично-документальну вартість?

– Це відбувалося протягом 40 років. Почав я їх збирати, ще зовсім не думаючи про книжку, а просто з цікавості до історії нашої громади, до життя її визначних чи активних членів. Траплялося, що вартісні речі знаходив на смітниках. Моя власна збірка й стала основою книжки. Також я дістав добру можливість дещо використати з редакційних фото-архівів газет „Америка” та „Шлях”. Певну кількість знайшов у різних музеях. Найбільшою порблемою було не помилитися, подаючи фотографії у хронологічному порядку, оскільки багато цінних, справді пізнавальних фотографій не мали підписів, а видавництво категорично вимагало їх. Отож не раз і не два відвідував я різні наші організації, уточнюючи зміст і час фотографій, зустрічався з багатьма нашими людьми, які мали добру пам'ять на події.

– Які періоди в житті філядельфійської громади Вам вдалося висвітлити найповніше?

– Мою 128-сторінкову книжку я свідомо вибудовував тільки як початок майбутньої тематичної серії. Чи буде продовження, залежатиме, як читачі купуватимуть це видання, а відтак – від видавництва „Аркадія”. Воно дуже вимогливе. Фотоматеріали мають бути тільки оригінальними, копій не приймається. Тому про історичну повноту в цьому випадку не йдеться. І все ж у книжці представлений кожен період в розвитку нашої громади у Філядельфії.

– Які чисто філядельфійські теми, на Ваш погляд, потребують найбільшої уваги істориків?

– По-моєму, нема тем другорядних, усі важливі і кожна варта дослідження. Найстарше українське товариство в Філядельфії (Українсько-американський горожанський клуб), котре в 2009 році буде святкувати своє століття, видало дві досить інформативні україномовні книжки про

українців Філядельфії, але лише до 1958 року. Від того часу минуло ще пів століття, насичене важливими і цікавими подіями. Якщо говорити про наші „білі плями”, то найбільше вони стосуються ділянок політики та економіки, й то від самих початків нашого поселення.

– Коли Ви працювали над джерелами, чи виникало у Вас відчуття, що життя українців тісно перепліталось з загальноамериканським життям? Чи, навпаки, Ви помітили певну етнічну закритість нашої громади, зумовлену багатьма причинами?

– Це дуже незручне, неоднозначне запитання. Відповідь великою мірою залежатиме від погляду спостерігача чи дослідника, від того, наскільки він об'єктивний. З одного боку, українська еміграція ніколи не розчинилася в американських обставинах. Наші люди завжди жили своїм, етнічно забарвленим, життям. Ось навіть сьогодні далеко не всі українці розуміють, нащо ця моя книжка, для кого вона призначена, чому американські видавці „раптом” зацікавилися нами. І таке наставлення передається від покоління до покоління. З іншого боку, безумовно, було чимало моментів і періодів, коли наші громади вели себе як органічна частина американського суспільства. І це можна зауважити в моїй книжці. І все ж, головний висновок такий – українська еміграція в США завжди старалася зберегти себе для України, жила і діяла в її ім'я.

– Якій категорії читачів Ви адресуєте свою книжку?

– Цей фото-документальний твір дає змогу всім читачам, яких цікавить наше минуле, ознайомитись з українським поселенням Філядельфії та його здобутками. Дітвора залюбки розглядатиме фотографії, шкільна й університетська молодь з користю для себе прочитає короткі пояснення, старші читачі мають добру нагоду повернутися до подій, котрі вони пережили, а найстарші схочуть з допомогою цієї книжки поділитися своїм незабутнім минулим з молодшими поколіннями. Зокрема й для американців цей фото-альбом бути добрим подарунком.

– Оце й буде останнім запитанням. В який спосіб можна придбати Вашу книжку?

– Її можна набути в усіх американських книгарнях – Barnes and Noble, Waldenbooks, Borders, Amazon.com та ін.

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО
ІМ. ШЕВЧЕНКА

Українська мова та освіта ранніх галицьких народовців

Міхаель Мозер

Протягом останніх років я переважно займався історією української мови в Галичині між 1772 та 1848-1849 роками та маловідомими пам'ятками цього періоду. Багато уваги приділяв галицько-руським букварям, що найчастіше ґрунтувалися на букварі перемиського діяча Івана Могильницького. 2006 року, натомість, дослідив буквар та читанки пізнішого періоду, 1871 та 1872 років, та написав книжку про них. Виявилось, що саме на основі цих букварів, що постали в середовищі галицьких народовців, вперше можна було послідовно викладати народнорозмовну українську мову, незалежно від тематики, в усіх чотирьох клясах початкових шкіл.

Уже галицько-руські букварі першої половини XIX ст. містили важливі народнорозмовні тексти, зокрема, коли в текстах ішлося про побутові справи учнів та галицько-руських селян. Варто наголосити, що еліта галицьких русинів уже в той час була певна, що галицькі русини належали до того самого народу, що й „малороси” з Російської імперії. Щоправда, найчастіше й білоруси вважалися частиною цього „руського” або „малоруського” народу, який протиставився „великоруському” або „московському”, наприклад, в усіх передмовах галицьких граматик „руської” або „малоруської” мови. Загальновідомо, натомість, що „простий народ” ще не мав тоді чітких уявлень щодо своєї мовної та національної ідентичності.

Саме І. Могильницький, автор впливового букваря 1816 року, що був виданий в опрацьованому виді ще декілька разів, уперше довів самостійність „руської” мови супроти польської та російської в своїй неоприлюдненій граматичі, зокрема у своїй „Відомості о рускім язичі” 1820-их років XIX ст., що була опублікована в

Про автора:

Д-р Міхаель Мозер, професор Інституту славістики Віденського університету, відомий своїми працями у галузі східнослов'янського мовознавства, зокрема дослідженнями історії української мови. У 2005-2006 роках Шклярівський стипендіат Українського наукового інституту Гарвардського університету. Редактор і член редколегії таких видань: „Україна модерна” (Київ), „Rozprawy komisji językowej” (Poland), „Greifswalder ukrainistische Hefte” (Germany), „Russische Kultur in Europa” (Austria). За плідну і неординарну наукову працю в ділянці славістики здобув ряд грантів від НТШ-А, Канадського інституту українських студій, УНІГУ, Міністерства освіти Австрії. Проф. М. Мозер – автор чотирьох монографій, редактор і співредактор шести книжок та понад 100 наукових публікацій.

польському й російському перекладах уже до революції 1848 року. Проте про мову та націю в букварях для початкових шкіл не йшлося. Окрім цього, в букварях І. Могильницького не було цілком ясно, яку мову повинні були остаточно засвоїти школярі: чи „руську” народну – чи все-таки іншу мову, насичену різними церковнослов'янськими елементами, котру І. Могильницький вживав у всіх тих текстах, які торкалися більш віддаленої від селянського побуту тематики? Варто підкреслити, що народнорозмовна мова в букварях І. Могильницького, так само, як усі інші галицькі народнорозмовні тексти до 1860-их років XIX ст., стояла на явно галицькому підґрунті. Мова Полтавщини й Наддніпрянщини ще не служила зразком для галицьких авторів, які знали „Енеїду” Івана Котляревського, але не захоплювалися нею.

Як відомо, після революції 1848 року найвпливовіші культурні діячі Галичини стали москвофілами. Їхні мовні погляди також виявляються в букварях та читанках для галицьких шкіл, що постали в 1850-ті роки XIX ст. Проте, коли наприкінці 1860-их років австрійський уряд передав організування галицько-руського шкільництва раннім народовцям, виявилось, що все-таки москвофіли – хотіли вони цього чи ні – підготували були доволі непогані зразки букварів та читанок, на чиєму ґрунті можна було вже зробити доволі якісні підручники для початкових шкіл. Не треба забувати, що й москвофіли написали цікаві твори на народнорозмовній основі тоді, коли вони зверталися до „простого народу”. Проте вони не вважали цю мову „літературною”, на відміну від російської, яку вони хотіли поширювати серед молоді та серед галицьких еліт лише трохи пізніше, після першопочаткового викладання на основі більш-менш народнорозмовної мови.

Коли, натомість, галицькі народовці користувалися москвофільськими версіями букварів та читанок, вони досконало усвідомлювали, що мову цих зразків треба було досить сильно відредувати. Відповідні заходи було вжито досить успішно саме до 1871 та 1872 років, коли постало перше покоління галицьких букварів та читанок, що справді ґрунтуються майже виключно на українській мові. Порівняння згаданих підручників з їхніми попередниками, що постали лише на два роки раніше, підтверджує, що саме мікроперіод між 1870 і 1871 та 1872 роками мав величезне значення, при цьому ця дата цілком не випадкова, бо зосереджене опрацювання цих підручників саме в названий час можна вияснити також через те,

(Закінчення на стор. 18)

Феномен Раїси Богатирьової

Рішення Президента України Віктора Ющенка призначити секретарем Ради національної безпеки і оборони (РНБО) одну з провідницької партії Регіонів – Раїсу Богатирьову викликало зливу коментарів і припущень. 54-річна Р. Богатирьова була другою в останньому виборчому списку Партії Регіонів. Вона має медичну і правничу освіту, була міністром охорони здоров'я України, є лавреатом Державної нагороди в галузі науки і техніки, Заслуженим лікарем України, нагороджена орденом Княгини Ольги III ступеня. У неї два сини – Ігор і Олександр.

Р. Богатирьову вважали конкуренткою Віктора Януковича у змаганні за провідництво в партії. На відміну від непоступливого В. Януковича, Р. Богатирьова представляла „регіоналів“, схильних до співробітництва з „помаранчевими“. Вважають, що вона є „людиною Рината Ахметова“ – найбагатшої особи в Україні, а тому захищає його підприємницькі зацікавлення. Аналітики припускають, що це Р. Ахметов запропонував Президенту призначити Р. Богатирьову на відповідальну державну посаду. Обидва бачать у Р. Богатирьовій протизагугу Юлії Тимошенко, котра може бути небажаною конкуренткою Президента на найвищу посаду і загрожуватиме капіталові Р. Ахметова у ринковій сфері. У складі РНБО прем'єр є тільки рядовим членом, тож Ю.Тимошенко в цьому органі має прислухатися до Р. Богатирьової, а рішення РНБО є обов'язковими для виконавчої влади – Кабінету міністрів України.

Український політолог Кость Бондаренко вважає, що призначенням Р. Богатирьової Президент України вирішив усе ж досягнути формату „широкої коаліції“, але вже поза парламентом, де це йому не вдалося. Він пішов на зближення з частиною донецької групи, щоб зберегти в своїх руках адміністративний ресурс перед наступними виборами. А депутат Верховної Ради від Комуністичної партії Олександр Голуб взагалі визнав призначення Р. Богатирьової початком президентської виборчої кампанії, у якому В. Ющенко шукає і згуртовує своїх майбутніх прихильників. Політолог Володимир Малинович вважає, що довкола Президента формується „група впливу“, до якої, крім В. Ющенка, ввійдуть його Секретаріат на чолі з Віктором Балоогом, регіонали Р. Ахметов, Борис Колесников і Р. Богатирьова. За такого розкладу політичних сил В. Янукович з своєю Партією Регіонів буде змушений шукати зближення з Ю. Тимошенко. Отже, на майбутніх виборах протистоятимуть два бльоки: Ющенко – Ахметов і Янукович – Тимошенко.

У партіях і бльоках на призначення Р. Богатирьової відреагували неодноразово. В коаліції БЮТ і „Нашої України – Народної Самооборони“ дали зрозуміти, що не радіють появі у владі найближчої співпрацівниці В. Януковича, але ставлення до неї може змінитися, якщо вона вийде з Партії Регіонів.

Президент В. Ющенко так пояснив свій вибір: „Я очікую від Р. Богатирьової нової конструктивної роботи. Р. Богатирьова не маніпулює нічійми позиціями. Це знак того, що люди з різних політичних сил можуть співпрацювати“.

Журналісти пригадали ситуацію, коли у 2005 році всі ініціативи уряду Ю. Тимошенко розглядали в РНБО, якою керував Петро Порошенко. Ю. Тимошенко буквально з-під носа забрала у нього прем'єрське крісло й у його особі дістала найголовнішого і наділеного величезними повноваженнями ворога. У результаті відбувся голосний скандал. Ю. Тимошенко і П. Порошенко по черзі ходили до В. Ющенка скаржитися один на одного. В результаті Президент звільнив обох. Чи повториться сценарій 2005 року, але тепер за участі двох панів з різних політичних таборів? Швидше за все, ні. Вочевидь, призначення Р. Богатирьової справді викликане майбутніми виборами. „Один з реальних шансів В. Ющенка залишитися Президентом на другий термін – це поміняти електорат на „біло-блакитний“, – вважає член фракції „Наша Україна – Народна самооборона“ Олесь Доній. На його думку, В. Ющенко, прагне передовсім послабити позиції В. Януковича як свого конкурента в 2009 році. У цій політичній грі найскладнішу роль відведено Р. Богатирьовій.

СІЧЕНЬ В НАШІЙ ІСТОРІЇ...

Петро Могила жив тільки 50 років

11 січня 1647 року помер Петро Могила – великий політичний, церковний і освітній діяч України, Митрополит Київський і Галицький. 21 грудня 1646 року він відзначив своє 50-ліття, але вже через 20 днів пішов з життя.

П. Могила походив з давнього та шанованого молдавського роду. Він народився в сім'ї господаря Молдовії Симеона Могили та семиградської княжни Маргарет. Батько загинув, коли хлопцеві було 11 років. Разом з матір'ю він виїхав в українські землі Речі Посполитої, де їх прийняли родичі – князі Потоцькі, Корецькі, Вишеневецькі. П. Могила вчився спершу у Львівській братській школі, потім – в європейських університетах. Після повернення з навчання він пішов на військову службу і брав участь у Цецорській та Хотинській битвах. Зустрічі з Митрополитом Іовом Борецьким ще за часів навчання у Львові завершили формування поглядів П. Могили і визначили напрям його подальшої життєвої діяльності. У 1625 році він приймає чернечий постриг у Києво-Печерській Лаврі, де 21 березня 1627 року стає архимандритом. Йому було тоді 30 років.

Восени 1631 року на території Лаври відкривається перша школа, в якій навчалося понад 100 учнів. Київське братство та козацтво зажадали об'єднання шкіл – Київської братської та Лаврської. П. Могила погодився за умови, що буде охоронцем і опікуном об'єднаного закладу. Лаврську школу в 1632 році було перетворено на Києво-Братську колегію. Це була перша вища школа у Східній Європі, яка дала початок всій університетській освіті в цій частині континенту. Випускниками академії була майже вся культурна еліта тогочасної України і Білорусі. З огляду на швидке зростання кількості учнів, в 1634 року була відкрита філія колегії у Вінниці, яку пізніше перенесли до Гощі на Волинь, а 1636 року була заснована колегія в Кременці. З іменем Петра Могили пов'язане розгортання системи вищої і середньої освіти в Україні, яка не просто копіювала західно-європейські школи, а й могла реально конкурувати з ними.

За час архимандритства П. Могили Києво-Печерська друкарня посіла визначне місце серед інших друкарень України та Білорусі – за роки його настоятельства з неї вийшло 15 видань, серед них і книги самого П. Могили. П. Могила вва-

жав надзвичайно важливою справою примирення українських Церков. 29 червня 1629 року у Києві був скликаний помісний собор, на якому обговорювалося питання примирення. Але собор не мав наслідків.

У 1633 році було отримане благословення Патріярха Константинопольського на висвячення П. Могили Митрополитом, причому патріярх надавав Митрополитові звання Екзарха святого константинопольського трону. Після наставлення Митрополитом П. Могила з новою силою розгорнув сподвижництво у церковній, освітній, будівничій галузях та книгодрукуванні. Вся його діяльність була спрямована на відновлення повнокровного життя Православної Церкви. У своїх грамотах і посланнях П. Могила заохочував священників служити прикладом для мирян, невтомно піклуватися про паству, оберігати свою гідність від найменших проступків.

До Митрополита П. Могили перейшли Софійський катедральний собор у Києві та приписані до нього храми, Видубицький, Михайлівський, Пустинно-Миколаївський та інші монастирі та храми. Важливою ділянкою праці Митрополита П. Могили було впровадження богослужбової практики. З цією метою у 1640 році П. Могила скликав у Києві собор, на який запросив духовних і світських осіб. Наслідком цього собору стало нове видання „Требник Петра Могили“, який довгий час служив духовенству всієї Росії. Під керівництвом П. Могили було складено перший православний Катехизис, який тривалий час виконував роль найповнішого викладу православної віри.

П. Могила був першим, кого канонізували у святі Українські православні церкви усіх конфесій. Загалом він канонізований усіма 15-ма автокефальними Церквами Вселенської Церкви (лише Російська Православна Церква канонізувала його як святого, якого шанують тільки на певній території). За кілька днів до смерті первосвятитель склав заповіт, оголошуючи Києво-Братську колегію спадкоємицею свого майна. У 1991 році на місці Києво-Братської колегії було відкрито Києво-Могилянську академію.

Л. Хм.

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

Пам'ятаймо
про
Україну!

Головний редактор – Рома Гадзевич

Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054
Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510
E-mail: svoboda@att.net Website: www.svoboda-news.com
Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

Передплата на рік \$55.00, на півроку – \$35.00. Для членів УНСоюзу
\$45.00 річно, на півроку – \$30.00. За кожен зміню адресу – \$1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністратор	– Володимир Гончарик	(973) 292-9800 дод. 3041 e-mail: ukradmin@att.net
Керівник відділу оголошень	– Марійка Осціславська	(973) 292-9800 дод. 3040 e-mail: adsukrpubl@att.net
Передплата	– Марійка Пенджола	(973) 292-9800 дод. 3042 e-mail: ukrsubscr@att.net

Співаки Хору „Прометей“ хочуть щиросердечно подякувати своєму диригентові, маєстрові **Несторові Кизимишинові** та піяністці **Галі Мазурок Рей** за їхню високо професійну працю для хору упродовж довгих років.

Сьогодні, у час 45-літнього ювілею, Хор „Прометей“ ступає на нову сходинку в своєму життєвому поході, шукаючи свіжих і цікавих творчих думок, любителів хорового співу й енергійного диригента.

Отож, не блукайте самотньо у пошуках скарбів. Вони – поруч Вас. Хор „Прометей“ – це саме той скарб, який прикрасить Вас і надихне Вашу мелодійну душу.

Ми радо познайомимся з Вами.
Надіслати відомості про себе можете на адресу:

Prometheus – Ukrainian American Male Chorus
c/o UECC, 700 Cedar Road, Jenkintown, PA 19046

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Сьогодні незатишно рідній мові

Хочу висловити мою вдячність Петрові Часту за його чудові сторінки у „Свободі“ „Мова про мову“. Я їх завжди перечитую по декілька разів, бо та проблема, яку ми маємо з рідною мовою, мене набагато більше турбує, ніж особисті справи. Бо, на превеликий жаль, і сьогодні рідна мова в рідній хаті почувається незатишно, не господиною, чомусь так трудно усвідомити кожному українцеві, особливо нашим високопосадовцям-державникам, що людина, яка народилася в Україні, зобов'язана знати на „відмінно“ свою рідну українську мову. І звичайно, нікому не заборонено знати й інші мови, але свою рідну знати обов'язково.

Що наша мова найкраща, найніжніша, найпестливіша, я усвідомила ще з раннього дитинства. І зрозуміти це мені допомагали мої бабуся і мама. О, яка у них обох була чародійна вимова! Яких мелодійних колискових вони мені співали!

У нас в хаті, яка складалася з сіней, кухоньки і кімнати, крім образів, висіли портрети загиблого тата і Тараса Шевченка (пізніше я до них додала портрет Лесі Українки).

З п'яти років, як я навчилася писати і читати, я знала, що я українка і пишлася цим, і що моя мала батьківщина – Русалівка – найкраща у світі. Які широкі поля і луки за двором, а від річки тягнуться які задушевні друзі – верби, квіти, трави... І перші молитви, яких навчили мене бабуся з мамою, проказувати лише українською мовою. І пісні.

Пам'ятаю, ніби вчора то було!

Тихий лагідний вечір. Мама повернулася з поля, як завжди, коли вже надворі смеркалося. Роззувшись і змивши денний піт з лиця, закружляють у суєті своїх домашніх справ на подвір'ї.

– Мамо, – прошу, сядьте біля мене, спочиньте, бо я скучила за вами. І заспівайте мені.

І мама, забувши про втому, візьме мене на коліна, і неголосно, з журбою, починає:

„Ой, на дубі лист широкий
А гілля не гнеться...“

З хати виходить бабуся, вмощується поруч на призьбі, і коли про дуба закінчено, починають у два голоси:

Ой у полі дві тополі,
Одна одну перехитусе...

Затамувавши подих, я слухаю, не наслухаюся. А зимовими вечорами мама напам'ять читають нам з бабусею „Наймичку“, „Катерину“. І з їхніх очей капають сльози.

До школи я пішла в шість років. Мене не хотіли прийняти, бо була мала. Але я вже вільно читала. Сестра взяла мене за руку і завела в класу. Там стояли столи і лави. Я сміливо підійшла наперед і запально прочитала „Реве та стогне Дніпр широкий“. І мене прийняли.

Для чого я це розповідаю? Бо з самого раннього дитинства всі навколо прищеплювали мені любов до рідного слова, і я усвідомлювала, що я українка, що Україна – моя Батьківщина, що українська мова – це моя рідна мова. І тому мені боляче, дуже боляче, що ось тепер треба захищати рідну мову на рідній землі. І від того дуже гірко...

Віра Оберемок,
с. Русалівка, Черкаська обл.

Невеселі дніпропетровські будні

Клавдія Мірецька найняла бульдозер, щоб відгорнути звалище сміття біля Центру української культури.

З пишу цього листа 12 листопада. Минуло 43 дні після виборів. За цей час Росія збільшила неіснуючі українські борги за газ, у нашому місті мотузкою зірвали голову на пам'ятнику Тарасові Шевченкові, потерпілі від вибуху газу в будинку на Мандриківській вулиці марно добиваються грошей, які їм вислали жертводавці з усього світу, в Керченській затоці затонуло шість кораблів з мазутою і сіркою.

Дуже подорожчали харчові продукти. Віктор Янукович розповідав, як покращилось наше життя. Старенькі бабусі на милицях добиралися до виборчої дільниці, щоб проголосувати за В. Януковича, бо інакше „прийдуть“ бандерівці.

Це – наші будні, проза життя. Ми живемо на цій землі! Ми її прикрашаємо. Ми займаємось вихованням дітей. Коли ми найняли техніку, щоб розгорнути звалище сміття біля нашого Культурного центру і на місці звалища посадили яблуньки, то діти поламали саджанці. Але ми поговорили з дітьми і вони „полікували“ саджанці, принесли насіння квітів. Я про цей випадок розповіла в районному управлінні освіти, але освітяни сказали: „Не треба було цього робити. Нехай батьки виховують“. Виховання ніколи не буває забагато. Нехай виховують батьки, нехай виховують громадські організації, кожен з нас.

Отже, ми самотужки маємо розвивати свою Україну. Але гроші – у тих, хто для України нічого не робить. Мої діти їздили на заробітки в Росію. Заробили і вирішили повернутися додому. Їх не відпускали. Вони втекли. Тепер майже через день одержують телеграми з Росії: „Повертайтеся в Росію, збільшимо платню в три рази“. „Не потрібні нам ваші гроші, – кажуть діти. – Ми будемо займатись розвитком української культури, бо коли на академічному рівні ми маємо високу культуру, то на народному вона залишає бажати кращого“.

Зараз нас троє. Я, моя донька і її чоловік. Отже, ми більше можемо зібрати українців в Культурному центрі. Багато надійшло заявок від бажаючих навчитись вишивати, але не маємо чим заплатити майстрині-вишивальниці.

Напередодні виборів я мала бесіду з Владикою Іренеєм (Московський патріархат). Він, як і його вірні, був зайнятий передвиборною агітацією в обласній бібліотеці для юнацтва.

Я запитала у Владики: „Чому ви не служите Київському патріархатові?“ Владика відповів: „А у нас й так Українська православна церква. Служимо українською мовою. Якщо ми будемо служити Київському патріархатові, то нас не зрозуміють в світі“.

Я не знаю, як їх розуміють в світі, а в Дніпропетровську патріоти знають Церкву Московського патріархату як проросійську, з пам'ятником Катерині II, з роздаванням в церкві антиукраїнських агітаційних матеріалів. При владі у Дніпропетровську або росіяни, або російськомовні яничари. Про людей не дбає ніхто. А треба дбати про мораль, про культуру.

14 жовтня ми відзначали свято УПА. На святі було понад 60 патріотів. Після обіду, зазвичай, захотіли співати українських, або ще й повстанських пісень. Але, крім хору, що виступав на святі, ніхто цих пісень не знав.

Жодного патріота не може залишити байдужим факт вандалізму в Самарському районі Дніпропетровська, де зруйнували пам'ятник Т. Шевченкові. Натягнули мотузку на ший і „пройшлись“ по пам'ятникові бульдозером. Якось же має бути альтернатива цьому всьому хаосові?

Я і мої діти твердо впевнені, що українську Україну ми матимемо лише тоді, коли щоденно будемо на неї працювати, оминаючи власний добробут, бо ж мультимільйонери в Україні є, а от української України – немає, але вона буде, якщо всі ті, хто любить Україну, віддадуть їй всі свої зусилля.

Клавдія Мірецька,
Дніпропетровськ

Дочка Клавдії Мірецької Ольга Поворотня з чоловіком на впорядкуванні подвір'я Центру.

Я вислав „Свободу“ до Лондону

Ширий привіт із сонячної і теплої Арізони та сердечна подяка за розміщення в „Свободі“ (ч. 36) моєї вістки про видання компактного диску „Кращі пісні“ співака-бандуриста Володимира Луцева з Лондону.

Особлива подяка за ввічливу та інформативну статтю „Володимир Луців – патріот, співак і меценат“ розміщену в „Свободі“ (ч. 43) за підписом „Л. Хм.“ Чи це є редактор Левко Хмельковський?

Послав копію „Свободи“ до Лондону і сподіваюсь, що В. Луців буде приємно здивований.

Тепер „Свобода“ і „The Ukrainian Weekly“ є надзвичайно цікаві і інформативні газети, які ми (моя жінка Марія і я) читаємо ревно, хоча наша пошта трохи запомала їх доставляє – тиждень або два пізніше.

Володимир Луців,
Фінікс, Арізона

Щирі вітання від читачів „Свободи“

До редакції продовжують надходити привітання з нагоди свят від читачів „Свободи“ з усіх куточків планети. З України найкращі побажання надіслали Алла Атаманенко – директор Інституту досліджень української діаспори Національного університету „Острозька академія“, Осип Зінкевич з видавництва „Смолоскип“, журналістка Таня Будар з Бережан, Тетяна Курінна з Черкащини, Центральний провід СУМ з Києва, редакційна колегія часопису „Промінь Просвіти“ з Кривого Рогу в складі Миколи Коробка, Сергія Зінченка, Сергія Дашковського, Валентини Кривди, Олени Маковій, Володимира Налужного, Олександра Чижикова,

літератор-видавець Фідель Сухоніс з Дніпропетровська, інформаційна агенція Навколосвітнього каравану „Інтеркультура в Україні“, пластуни Кримської округи (ст. пл. Зіна Беланюк), театральний рецензент Володимир Єфимов з Дніпропетровська, з Америки – Галина Лісова з Української федеральної кредитівки в Рочестері (Нью-Йорк), Осип Мороз, Ольга Білич з Емерсону (Нью-Джерсі), Ярослав Стех з Канади, Андрій Григоренко – президент Фондації ім. генерала Петра Григоренка, Марко Прокопович – провідник українського руху в Хабаровську (Росія), Товариство „Український народний дім“ в Перемишлі (Польща) та інші.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Громада відзначила 40-річчя СКВУ

НЬЮ-ЙОРК. – 18 листопада минулого року в Українському музеї відбулася конференція, присвячена 40-річчю Світового Конгресу Вільних Українців (СКВУ). Її відкрив і вів президент Світового Конгресу Українців (СКУ) Аскольд Лозинський. Після проведеної Єпископом Василем Лостеном молитви А. Лозинський прочитав текст благословення, з яким виступив на відкритті 1-го Світового Конгресу Вільних Українців Митрополит Української Православної Церкви в США Іоан Теодорович.

З привітаннями на ювілейній конференції виступили: Посол України в США Олег Шамшур, Постійний представник України в ООН Юрій Сергеев, голова Централі українських кооператив в Америці Богдан Ваталь, котрий передав президентові СКУ чек на 1 тис. дол. від ЦУКА і на 5 тис. - від „Самопоміч“ в Чикаго; голова дирекції кооперативи „Самопоміч“ в Нью-Йорку Богдан Кекіш, привітавши присутніх, передав для СКУ чек на 10 тис. дол.; голова дирекції кооперативи „Самопоміч“ Нью-Джерзі Ярослав Федун після привітання передав для СКУ чек на 2 тис. дол. Надійшов письмовий привіт від „Самопоміч“ в Клівленді, разом з чеком на 2 тис. дол.

Головну доповідь на відзначенні ювілею СКУ зробив голова Української Всесвітньої Координаційної Ради, відомий український поет Дмитро Павличко, який прибув до Нью-Йорку з дружиною Богданою.

З доповідями також виступили президент Українського

Конгресового Комітету Америки Михайло Савків, голова Союзу Українок Америки Ірина Куровицька, голова Українсько-Американської Координаційної Ради Ігор Гавдяк, представник від Пласту Слава Рубель, від Спільки Української Молоді Америки – Богдан Гаргай, голова Наукового товариства ім. Шевченка Орест Попович, від „Нової української хвилі“ – Мирослава Роздольська.

У своїй доповіді голова УВКР Д. Павличко підкреслив, що резолюції, ухвалені на першому з'їзді СКВУ, не втратили свого значення за 40 років, зокрема „Меморандум до Генерального секретаря Організації Об'єднаних Націй“, в якому на декількох сторінках була викладена правдива історія України. Доповідач ствердив: усе, що в тому документі було сказано про Україну і Росію, стосується і теперішнього часу. „В незалежній Українській державі русифікація продовжується під виглядом „демократії“. Інформаційний простір окупований російськомовними засобами масової інформації; пропорційно в пресі на тисячу російськомовних газет – десять україномовних. Якщо взяти журнали, то їх, наприклад, в Донецькій області 59 російськомовних, 32 – двомовних і тільки 14 – україномовних. Якщо за радянських часів не було церковної русифікаційної скоби, яка прибивала б українців до російської мови, то тепер така могутня клямра з'явилася. Це так звана Українська Православна Церква Московського патріархату,

(Закінчення на стор. 10)

Презентація „Поетичних перекладів“ Остапа Тарнавського

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Пенсильванія. – 9 грудня 2007 року відбулася презентація книги Остапа Тарнавського „Поетичні переклади“, яка вийшла в Києві (в-во „Пульсари“) до 90-ліття з дня народження автора. Організаторами презентації були Українська Федерація Америки та філядельфійський Осередок праці Наукового Товариства ім. Шевченка.

Зі смаком і оригінально прибраною галерією ім. Олександра Черника в Українському освітньо-культурному центрі, квіти та свічки на столах, палаючий ватран, прибрані ялинки надавали небувалої урочистості та культурної атмосфери. Вечір відкрила голова Федерації Віра Андрейчик. Вона ознайомила присутніх з програмою зустрічі та представила головного доповідача.

Василь Махно – поет, есеїст, драматург та перекладач. Його твори перекладені на 11 мов, він учасник багатьох міжнародних письменницьких форумів в Сербії, Румунії, Словенії, Польщі, США та Індії. „Поет живе доти, поки виходять його книжки і доки відбувається рецепція його творчості, – сказав В. Махно. – Кожний поет мусить бути інтерпретований іншими поколіннями, тому що взаємозв'язок поміж текстом і читачем або слухачем повинен бути постійним. Бо не тільки потрібно видати книжку, щоб вона була лише в бібліотеках. Це мусить бути живий зв'язок“. „Поетичні переклади“, на думку В. Махна, дають уявлення про творчий масштаб О. Тарнавського, який був не тільки поетом, літературним критиком та есеїстом,

але і перекладачем. Деякі переклади О. Тарнавського були друковані в періодиці, інші були віднайдені в рукописах, що залишились по смерті автора. Його переклади Шекспірових сонетів вийшли вже раніше окремою книжкою. „Зацікавлення О. Тарнавського німецькими, французькими, англійськими поетами свідчить про його „західний вектор“, – сказав В. Махно. Метою перекладача часто було принагідне ознайомлення українського читача із зразками творчості лавреатів Нобелівської нагороди. Такі автори, як Ярослав Сейферт (чех) та Гіоргос (грек) досі ще не були представлені окремими книжками в Україні, сказав доповідач. „Поетичні переклади“ О. Тарнавського, сказав В. Махно, „це – мозаїка голосів світової поезії. В нього є блискучі переклади з багатьох мов важливих і визначних світових поетів. Це свідчить про саморозвиток О. Тарнавського як поета і перекладача в умовах пограниччя мов та культур“.

Присутніх зачарувала читанням перекладів Світлана Махно. Вона читала вірші таких поетів, як П. Валері, К. Вежинський, Г. Гессе, Т. С. Еліот, Я. Лехонь, П. Неруда, С. Ієорге, П. М. Рільке, Р. Фрост, С. Куніц, Д. Тамас. Щирі оплески підтвердили висловлений доповідачем взаємозв'язок таланту поета-перекладача та акторської майстерності С. Махно і впливу поезії на слухачів, які ще довго були під враженням небуденності.

Марта Тарнавська розповіла про

(Закінчення на стор. 9)

**Веселих
свят**

ЩЕ НЕ ЗАПІЗНО...

**...2007 рік закінчується,
але ще маєте час
скористатися високими
відсотками, якщо відкриєте**

1-YEAR ANNUITY

5.40%

**Пропоновані відсотки
31-го січня 2008 року**

дійсні лише до

Детальніша інформація за тел: 800-253-9862

Український Народний Союз

2200 Route 10

Parsippany, NJ 07054

WWW.UkrainianNationalAssociation.Org E-mail: una@unamember.com

Відзначили 80-ліття директора школи Надії Хойнацької

ЧИКАГО. – 1 грудня 2007 року „Рідна школа” вшанувала свого директора Надію-Людмилу Хойнацьку з нагоди її 80-ліття. Сама школа українознавства нещодавно відзначила своє 50-ліття, а магістр Н. Хойнацька віддала праці в цій установі 40 років, з них 15 є її директором. Директор прийняла до праці молодих педагогів з України, що володіють сучасною літературною мовою, озброєні педагогічними та психологічними знаннями, не цураються вивчати надбання старших поколінь еміграції і не перестають вдосконалювати свої знання і вміння.

Школа щорічно підтверджує свою акредитацію серед навчальних закладів штату Іліной, а випускники при вступі до вищих навчальних закладів отримують кредити завдяки свідоцтву про закінчення „Рідної школи” – це теж завдяки старанням директора. В школі навчаються діти і навіть внуки колишніх учнів, що тепер є активними членами української громади.

Все це заохотило вчительський колектив влаштувати загальногромадське святкування в культурному осередку. Для Н. Хойнацької це було повною несподіванкою, бо старанно зберігали в таємниці підготування свята заступники директора школи Галина Баран, Марія Щерб'юк, Надія Ільків та інші члени колективу.

В часі єдиної спільної перерви в суботніх лекціях привітали Н. Хойнацьку дружним „Многая літа”, подарували квіти. У день свята опівдні почалася завірюха, дороги вкрилися крижаним кожухом і частина гостей спізнилася, а

деякі не змогли прибути. Та все ж у великій залі культурного осередку зібралося близько 200 приятелів Н. Хойнацької.

Ведучі вечора вчителі Н. Ільків і Мар'ян Шкред запросили до зали героїню свята, яка пройшла через живий коридор святково одягнених і радісно усміхнених учнів школи. Володимир Скиба та Мар'яна Огаренко першими подали квіти директорові, і вона пройшла до свого столу, за яким її очікували о. архимандрит Іван Кротець – настоятель храму свв. Володимира і Ольги, консул України в Чикаго Олег Шевченко з дружиною.

Богдан Боднар, голова батьківської ради, вручив Н. Хойнацькій квіти і дарунок. Від вчительського колективу її поетично привітала заступник директора Г. Баран, а найдовголітніший вчитель школи Михайло Климчак вручив кошик троянд. Учні 10-ої класи вальсом виконали популярну пісню Мар'яни Огаренко – серця присутніх виповнила пісня Андрія Малишка та Платона Майбороди: „Вчителько моя, зоре світова”.

М. Щерб'юк в своєму виступі подала сторінки біографії Н. Хойнацької. Випускниця Адріана Попович виконала популярну пісню дуету „Писанка” – „Мамина сорочка”. Не могли не згадати й вірного чоловіка ювілятки – Яна Хойнацького. Наче від його імені, М. Шкред прочитав ліричного вірша А. Малишка. „То ж не забудь, а згадуй ти мене...” проникливо звучало на тлі фортепіанної мелодії, яку заграли учениця Рома Баран.

Промовляли колишній голова батьківського комітету школи Віктор Войтихів – від „Самопоміч”, консул О. Шевченко, о. І. Кротець, о. Мирон Панчук, який потішив жартівливою історією, що саме за його порадою взяти приклад з Н. Хойнацької Юлія Тимошенко надбала зачіску, яка допомогла їй досягнути керівних висот у політичних колах України.

Від ЗУДАК виступила Оріся Коляса, від УККА – Олесь Стрільчук, від СУМ – Лариса Верещак, від Пласту – Ігор Гриневич, від колишніх випускниць школи – Марта Фаріон, від „Помаранчевої хвилі” – Тарас Василик, від Союзу Українок – Любомира Шеремета, від учнів „Рідної школи” – В. Скиба. З Палатайну письмове вітання прислав о. Михайло Кузьма.

Діти молодшої школи, вдягнені в українські строї, мали великий виступ з віршами, піснями, танцями. Присутні відкрили талант учня Богдана Мендюка у деклямації, співі і танцях.

Учень Андрійко Копот заспівав італійську пісню „Санта Лючія”. Директор Школи українознавства з Палатайну Ірина Ценглевич виконала співане привітання власного авторства на відомо народну мелодію. На завершення художньої частини виступив хор „Херувимські гласи”, яким керує Ірина Дичій, а в хорі беруть участь багато вихованців „Рідної школи”.

Завершенням свята став торт у вигляді книжки, одна сторінка якої була викладена живими ліліями, всіяний свічками з фajerверком.

Надія-Людмила Хойнацька

Його, попередньо загасивши світло, вніс Василь Щерб'юк у супроводі усіх присутніх школярів. М. Огаренко заінтонувала „Многая літа”, спів підхопили усі присутні, а Н. Хойнацька сердечно подякувала усім причетним до такої приємної несподіванки. „Я й не знала, що маю стільки щирих друзів!”, – сказала вона в своєму заключному слові.

Подружжя Ольшанських взялося виготовити фоторепортаж про цю подію, а також знімали її на відео. Телекомпанія „Узір” теж знімала всю подію і транслювала на телебаченні, а ведуча програми Галина Грицак від імені телекомпанії подарувала Н. Хойнацькій телепрогравач.

Віра Журавська

Презентація...

(Закінчення зі стор. 8)

свою працю над бібліографічним покажчиком життя і творчості О. Тарнавського. „Дякуючи незалежності України і допомозі львівської колеги-бібліографа Луїзи Ільницької, я мала змогу включити у покажчик додаткові ранні публікації О. Тарнавського з передвоєнного і воєнного часу та вияснити деякі важливі і досі невідомі мені аспекти його родинної біографії”, – сказала доповідачка.

Вона пояснила, що книга, яка повинна наступного року появитися в Києві, міститиме не тільки точні бібліографічні дані про друковані праці О. Тарнавського і критичні відгуки на його творчість, але також автобіографічні, не друковані досі, короткі нариси, спогади з молодих літ найближчого друга О. Тарнавського, Тараса Цмайла-Кульчицького, а також документальні фотографії і карикатури Едварда Козака. М. Тарнавська переконана, що підготовлений нею бібліографічний покажчик буде корисний не тільки дослідникам творчості О. Тарнавського, але, з уваги на велику кількість його статей про культурне життя українців на еміграції, покажчик може бути ключем до багатства, захованого в періодичних виданнях для всіх, хто досліджує історію української діаспори в Америці. Програму закрав подякою виконавцям та присутнім д-р Ярослав Заліпський, голова Осередку праці НТШ у Філадельфії.

Г. Дзівак

Запрошуємо новоприбулих!

СКРЕНТОН, Пенсильванія. – Інформаційне бюро Злученого Українського Американського Допомогового Комітету (ЗУАДК) повідомляє всіх українців, зокрема новоприбулих, що в околицях міста Скрентону, Пенсильвенія відкрилися вигідні можливості для постійного поселення.

Українська церква св. Андрія, яка отримується Юліанського календаря, в околицях Скрентону допомагає легальним імігрантам у пошуку праці і поселення в цій околиці. В Ще в 1900 році околиця Скрентону прий-

няла одну з найбільших груп новоприбулих українців. Таким чином, ця околиця має багаті українські традиції, які плекають 17 православних і католицьких церков. Тут були засновані Український Народний Союз і часопис „Свобода”.

Всебічне вивчення влаштування на працю виявило потребу знання англійської мови. Деякі працевлаштувачі виявляють бажання спонзорувати постійний сертифікат праці для імігрантів. Кошт проживання в цій околиці досить вигідний.

Згідно з оголошенням в місцевих

засобах масової інформації можливості для праці мають: водії автомобілів; авто-механіки; кухарі у ресторанах; столярі і цеглярі; медичні сестри і техніки, робітники в лікарнях і старечих домах; домашня обслуга для старших і дітей; комп'ютерні програмісти; перукарі; техніки-електроніки, і санітарні техніки.

Відстані до головних українських відпочинкових осередків і центрів культури є досить вигідними. Адреса для довідок: William Hubiak, 1459 Chestnut Ridge Rd., Upper Black Edy, PA 18972. Тел.: (610) 982-5041. Електронна пошта: whubiak@netcarrier.com.

Віліям Губ'як

VISA це:

- **Мобільно** - доступ до рахунку через різні платіжні системи
- **Зручно** - кредитний ліміт від \$500 до \$25,000
- **Надійно** - гарантований захист Вашого рахунку у випадку втрати картки
- **Вигідно** - страхування від нещасного випадку на час подорожі
- **Оперативно** - заощаджує ваш час при оформленні проїзних квитків

Телефонуйте за Інформацією

1-866-859-5848

Українська Національна Федеральна Кредитова Кооператива

Manhattan

866-859-5848

Brooklyn

866-857-2464

So. Bound Brook, NJ

732-469-9085

Carteret, NJ

732-802-0480

Громада...

(Закінчення зі стор. 8)

яка захопила Печерську і Почаївську Лаври – найголовніші релігійні центри нашого народу – і поводить на українській землі як справжній завойовник, озброєний не християнською наукою, а ненавистю до українських церков і традицій, до української державницької історії і навіть до будівничого храмів, у яких вона молиться, гетьмана Івана Мазепи“, – сказав Д. Павличко.

Далі доповідач нагадав, з якою люттю в СРСР сприйняли вістку про заснування СКВУ,

організувавши серію злісних нападів на українську західню діаспору, на її проукраїнську наукову, церковну, культурно-освітню працю. Однак, СКВУ, згодом перетворений на СКУ, залишався несхитно вірним ідеї українського державництва. „Українська держава з перших днів свого існування відчула неоціненну допомогу української діаспори на західній півкулі планети, – підкреслив доповідач. – Ще у вересні 1991 року, до підтвердження на референдумі 1 грудня того ж року Акту проголошення незалежності України, СКВУ організував могутню маніфестацію перед Білим Домом у Вашингтоні за визнання молоді

Української держави. Канада разом з Польщею та Угорщиною перша визнала самостійну Україну, не запізнилася й Аргентина з таким же визнанням. І це була заслуга українських громад у тих державах – і, ясна річ, заслуга СКВУ“.

Д. Павличко від імені УВКР визнав велику організаторську діяльність СКУ і її президента А. Лозинського, який за пару останніх років побував в усіх країнах, де можна почути українську мову. Членами СКУ стали громади українців з усіх колишніх республік імперії. „Наша східня діаспора сьогодні сприймає Україну як свою надію і свою духовну вітчизну. І це більше завдяки діяльності СКУ, ніж діям нашої державної влади“, – відзначив Д. Павличко.

Аналізуючи сьогочасну ситуацію в Україні, доповідач сказав: „Наша держава переживає трудні часи. Настала доба загострення боротьби між політичними силами національно-демократичного спрямування та силами, зорієнтованими на єдиний економічний, єдиномовний та єдиноінформаційний простір України й Росії... Доки українською всуціль не заговорять наш парламент і Кабінет міністрів та їх апарат, доки не закінчиться загравання українських безхребетних політиків

з російськомовним міщанством, доки вчителі й викладачі української мови на Сході й Півдні України не одержуватимуть підвищеної платні, доки українськомовна преса й книжка не матимуть пільг порівняно з „вітчизняною“, але чужомовною книжкою та пресою, – доти наша мова не почуватиметься душею держави, як це заведено в Росії для російської, а в Польщі для польської мови“.

Наприкінці доповіді Д. Павличко закликав Світовий Конгрес Українців боротися за остаточну перемогу нашої мови як єдиної державної мови в Україні, всіма способами сприяти збереженню національної ідентичності українців за межами України. „Вибори 30 вересня підтвердили незаперечний факт: в Україні діють сили, які успішно змагаються з реакційними, промосковськими партіями. Кристалізація всенародної демократичної і національної свідомості триває. Все говорить за те, що Україна більше ніколи не буде нічиєю колонією, а буде завжди в колі країн європейського континенту, вільною і з кожним роком економічно і культурно зростаючою державою“, – підкреслив Д. Павличко.

Група учасників

Урочистість в університеті

ЕДМОНТОН. – 14 грудня в Центрі дослідження українського та канадського фолкльору ім. Петра та Дорис Кулів Альбертського університету урочисто представлено портрет видатних філантропів П. та Д. Кулів з приводу недавньої пожертви 1 млн. дол. на створення Центру українсько-канадських досліджень ім. Кулів при Канадському інституті українських студій. Під час урочистості П. та Д. Кулі оголосили про свій намір зробити нову пожертву у сумі 1 млн. дол. на розбудову центру українського та канадського фолкльору. Новий центр при КІУС переважно займатиметься дослідженнями з українсько-канадської історії та літератури.

Андрій Нагачевський, директор Центру дослідження українського та канадського фолклору ім. П. та Д. Кулів та голова катедри

української культури та етнографії ім. Ераста та Лідії Гуцуляків висловив своє захоплення з приводу підтримки подружжям Кулів програми Центру. На думку д-ра А. Нагачевського, розширення програми сприятиме дальшому ростові числа студентів у фолклорних класах. Протягом останніх п'яти років П. і Д. Кулі подарували 3 млн. дол. на розвиток фолклорної програми при Альбертському університеті. Завдяки цим фондам було створено Катедру української етнографії ім. Кулів, яку очолює д-р Наталія Кононенко. Ці фонди йдуть також на підтримку часопису Асоціації з дослідження слов'янського та східноєвропейського фолкльору „Фолклоріки“, який очолює список видань, присвячених слов'янському фолклорові.

Лін'єн Павлюк

ORDER YOUR 2008 SOYUZIVKA HERITAGE FOUNDATION CALENDAR!

PHOTOS BY RUSS CHELAK, LARYSSA CZEBINIAK, CHRIS VECCHIO

MAIL TO:

NAME: _____

ADDRESS: _____

CITY, STATE, ZIP: _____

EMAIL: _____

CALENDAR - \$12.00 EACH: \$ _____

DONATION TO SOYUZIVKA HERITAGE FOUNDATION: \$ _____

SHIPPING AND HANDLING: \$ 1.48

TOTAL AMOUNT ENCLOSED (ADD SHIPPING AND HANDLING): \$ _____

*PLEASE MAKE CHECKS PAYABLE TO
"UKRAINIAN NATIONAL FOUNDATION – SOYUZIVKA FUND"

PLEASE PRINT AND MAIL ORDER FORM AND PAYMENT TO:
SOYUZIVKA HERITAGE FOUNDATION CALENDAR
C/O MARIKA DRICH
2200 ROUTE 10 WEST
PARSIPPANY, NJ 07054

YOUR 2008 SOYUZIVKA HERITAGE FOUNDATION CALENDAR WILL BE SHIPPED UPON
PAYMENT RECEIPT!

*BROUGHT TO YOU BY BROOKLYN UKRAINIAN GROUP AND THE UNA. PROCEEDS BENEFIT THE SOYUZIVKA
HERITAGE FOUNDATION*

Українська Євангельська церква
закликає:

Вивчайте Біблію,
живіть за Словом Божим!

На пожертви нашої громади щотижня на цьому місці ми стисло розповідаємо про кожну з 66 книг Біблії

78. Перша книга царів, 10-11:
цариця Шеви у Соломона

Коли цариця Шеви почула про успішне царювання Соломона і його мудрість, то вирішила випробувати царя Ізраїлю загадками. Вона прибула до Єрусалиму з великими дарами, переконалася в мудрості царя і подарувала йому 120 талантів золота – ніколи більше цар не мав такого дарунку. Соломон зробив 500 щитів з золота, трон з слонов'ячої кістки, вкритий золотом, весь посуд у палаці теж був золотим. Було в царя 700 жінок і 300 наложниць з різних народів, які прихилили його до своїх богів. За це розгнівався Господь на Соломона і вирішив забрати у нього царство на користь раба його, але після смерті царя – з поваги до його батька Давида. Так і сталося: ще за життя Соломона його конкурентом на трон став його раб Єровоам, але Соломон вигнав його з Ізраїлю до Єгипту.

Запрошуємо Вас до Української Євангельської церкви в місті Юніоні, Н. Дж. У нашій церкві проводяться Божі Служби: щонеділі – о 10:30 ранку, а також щосереди – о 7-й годині вечора. Кожної неділі, о 9:30, діють школи з вивчення Біблії – для дорослих і дітей. Щосереди, о 5-й вечора, проводиться роздавання харчів для потребуючих. Наша адреса: 2208 Stanley Terrace, Union, NJ 07083. На цю адресу можна надсилати запитання з приводу прочитаних переказів Біблії. Телефон: (908) 686-8171. Електронна пошта: ueag@verizon.net

Пастор Володимир Цебуля
Тел.: (908) 591-0800

УКРАЇНА І СВІТ

Проблеми українського націоналізму обговорено в Дніпропетровську

ДНІПРОПЕТРОВСЬК. – 14-15 грудня відбувся „Всеукраїнський круглий стіл”, на якому науковці, викладачі-історики, представники громадських організацій та журналісти міста обговорювали тему „Еволюція українського націоналізму в ХХ – на початку ХХІ ст.”. Досі заходу такого рівня в місті ще не було. Щоправда, представники обласної та міської влади на зібрання не з'явилися.

Організатори – Дніпропетровський національний університет, зокрема його історичний факультет; Інститут суспільних досліджень та Центр досліджень визвольного руху зі Львова. На засіданнях було заслухано сім доповідей та дев'ять повідомлень, які виголосили науковці Інституту українознавства ім. Івана Крип'якевича (Львів), Київського національного університету будівництва і архітектури, Львівського національного університету ім. Івана Франка, Прикарпатського національного університету ім. Василя Стефаника (Івано-Франківськ), Запорізького національного університету, Дрогобицького державного педагогічного університету та Черкаського державного

технологічного університету.

Дослідження проблеми українського націоналізму на Придніпров'ї вже мають певне підґрунтя: у минулі роки діяльність підпілля ОУН на Дніпропетровщині вивчали історики Дмитро Куделя та Павло Хобот. Микола Слободенюк та Ігор Шахрайчук опублікували монографію „Рух Опору на Дніпропетровщині в роки Великої Вітчизняної війни” (так в СРСР називали Другу світову війну), а з 2001 року в Дніпропетровському національному університеті щорічно проводять студентські наукові читання з проблем ОУН та УПА.

Керували заходом директор Інституту суспільних досліджень Володимир Панченко (він ще й голова редакційної колегії нової прогресивної дніпропетровської газети „Експедиція ХХІ”), історики Владислав Грабовський та Олег Репан, директор Центру досліджень визвольного руху Володимир В'ятрович, який привіз у дарунок щойно видану книгу „Українська Повстанська Армія. Історія нескорених”.

Доповіді були присвячені становленню економічної доктрини ОУН в працях Миколи Сціборського та М.

Учасники „круглого столу” в Дніпропетровську (зліва) Володимир Панченко, Степан Семенюк та Володимир Єфимов.

Орлика (В. Панченко); рухові Опору в Україні в загальноєвропейському контексті (М. Слободенюк); ролі друкованих видань у висвітленні ідейно-політичних засад ОУН (1941-1953 роки) (О. Стасюк); студентсько-учнівському рухові Наддніпрянщини в національно-визвольних змаганнях під час Першої світової війни” (Г. Книш) та ін. З великим зацікавленням присутні ознайомилися із тернистим життєвим шляхом гостя з Польщі Степана Семенюка („Наше слово”), українця з Підляшся, який був

активним учасником боротьби УПА з окупантами українських земель і в'язнем комуністичного режиму.

Мене вразила глибока обізнаність у проблемі університетських магістрантів та аспірантів. Я схилив голову перед їхніми вчителями-викладачами, котрі, хоч і виховувалися в умовах соціалізму, а то й авторитарної сталінщини, зберегли лицарську честь об'єктивного науковця, плекають свій ментальний український патріотизм.

Володимир Єфимов

Співпрацюватимуть університети України і Ізраїлю

ТЕЛЬ-АВІВ, Ізраїль. – Київський національний університет ім. Тараса Шевченка та Тель-Авівський університет підписали угоду про наукову співпрацю, проведення спільних конференцій та обмін студентськими і викладацькими групами, починаючи уже з нинішнього навчального року. З цієї метою в Ізраїлі побував ректор київського університету Віктор Скопенко, який вже 50 років служить науковій, викладацькій і виховній справі. З ним мала розмову Світлана Глаз.

– Який стан університетської освіти в столиці України?

– Тепер в Києві багато університетів – це мене дивує і засмучує. З часу проголошення незалежності України зареєстровано майже 150 приватних університетів, хоча тільки десять з них можна назвати університетами. У решти немає серйозної наукової бази, викладацького складу. У нашому університеті, наприклад, працює 2 тис. тисячі викладачів, понад 350 з них – доктори наук. Це серйозні вчені. Такого потенціалу не має жоден інший університет України. Стосовно приватних вищих навчальних закладів, то я вбачаю проблему в низькій кваліфікації викладачів і обмеженості набутих професій. В основному це юристи, менеджери. А де ж хіміки, фізики, математики, без яких немає прогресу в науці? Ось у цьому полягає проблема вищої освіти в Україні.

– А яке ставлення держави до вищої освіти?

– Врешті прийнято закон про вищу освіту, і це дає можливість молодій людині правильно вибрати професію і одержати диплом,

що визнається в Україні. Цим же законом держава припинила дію домашніх університетів, філії яких діяли навіть в районних центрах. Фінансування науки в Україні дуже слабеньке: немає потрібного обладнання для наукових праць, проведення дослідів. Прилади надзвичайно дорогі. Наприклад, якісний електронний мікроскоп японського виробництва коштує 1 млн. дол. А нам їх потрібно п'ять. От і рахуйте. Для рентгеноструктурної аналізи, якою я займаюся особисто, апарат теж коштує 1 млн. дол. Що нам допомагає? Те, що наші науковці мають численні угоди з університетами різних країн і разом працюють над проектами. Ми співпрацюємо з ученими 70 країн світу. Тепер ми знайшли ще одного партнера – Тель-Авівський університет, який також має високопрофесійний викладацький склад, сильний математичний факультет і фундаментальну наукову базу. Угода, яку ми підписали, працюватиме на розвиток науки обох країн.

– У співпраці з університетами 70 країн світу. крім наукових

обмінів, чого навчається і що пропагуєте?

– Цікавий досвід співпраці з університетом Тайваню. Вже десять років наші викладачі викладають там українську мову та історію України. Я спілкувався з молодими тайванцями, які на високому рівні оволоділи українською. Це потрібно їм для підприємництва.

– А якої Ви думки про сучасних студентів?

– Новий час, нова молодь. Всі звикли критикувати її. Я намагаюся зрозуміти. Як мовив колись один з римських правителів, молодь сьогодні потрібно виховувати по-іншому, бо інакше світ перестане існувати. А світ існує і сьогодні. Наші студенти прагнуть здобути серйозні знання, щоб застосувати їх в майбутньому, хоча трапляються й

не такі вже й сумніви. Так завжди було. В нашому класичному вузі, де є історики, лінгвісти, журналісти, і сьогодні вільнодумство є однією з ознак студентського життя. Зараз на багатьох факультетах випускаються власні газети, існує університетський парламент.

– Якою є мовна політика університету?

– Навчання в університеті ведемо лише українською мовою, а в коридорах можна почути різні мови, в тому числі і російську. Деякі спеціальні курси ведуться англійською мовою, адже чимало літератури на природничих факультетах ми одержуємо англійською.

– Ви вперше в Ізраїлі. Ваші враження?

– Ми відвідали святі місця Ізраїлю, крім Мертвого моря. Все це цікаво, і ми переконалися, що краще один раз побачити, ніж кілька разів почути. Корисна поїздка, я задоволений.

Товариство Українських Інженерів в Америці
Нью-Йоркський Відділ

запрошує всіх на новорічну....

МАЛАНКУ
При звуках оркестри
“Заграва” з Торонто

Вечірній одяг обов'язковий

Субота, 26 січня 2008 р.

Український Народний Дім, 140 2-га Авеню, Нью-Йорк

Також “Приятелі Дітей – Нове Покоління” презентують

Перед-Маланкову Вечірку
З участю групи “Ключ” з Торонто

П'ятниця, 25 січня 2008 р.

СУМ заля, 136 2-га Авеню, Нью-Йорк

За інформаціями звертатися: www.uesa.org, malanka@uesa.org або (212) 729-9824

Щоб розмістити рекламу
у „Свободі” телефонуйте
на 973-292-9800, дод. 3040

Самопоміч Нью Йорк

Нова Філія тепер відкрита у

Линдінгирст, Лонг Айленд!

225 N. 4th Street
Lindenhurst, NY 11757

Години урядування:

Середа - 12 - 7 веч.

Субота - 9 - 2 по пол.

Self Reliance New York Federal Credit Union

Завжди конфіденційна, ввічлива та професійна обслуга.

ГОЛОВНЕ БЮРО:

108 Second Avenue
New York, NY 10003
Phone: 212 473-7310
Fax: 212 473-7310

КЕРГОНКСОН:

6325 Route 209
Kerhonkson, NY 12446
Tel: 845-626-2938
Fax: 845 626-8636

ЮНІОНДЕЙЛ:

226 Uniondale Ave,
Uniondale, NY 11553
Tel: 516 565-2393
Fax: 516 565-2097

АСТОРИЯ:

32-01 31st Ave.
Astoria, NY 11106
Tel: 718 626-0506
Fax: 718 626-0458

ЛИНДИНГИРСТ:

225 N. 4th Street
Lindenhurst NY 11757
Tel: 631 867-5990
Fax: 631 867-5989

Your savings federally insured to at least \$100,000 and backed
by the full faith of the United States government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

ЕЛЕКТРОННА ПОШТА: Info@selfreliancenyc.org ІНТЕРНЕТ: www.selfreliancenyc.org

Поза Нью Йорком дзвоніть безкоштовно: 1-888-SELFREL

ФІЛАТЕЛІЯ

Визначте найкращу марку 2007 року

Українське державне підприємство поштового зв'язку „Укрпошта“, Асоціація філателістів України, редакції газети „Поштовий вісник“ і журналу „Філателія України“ оголошують конкурс на визначення найкращої української поштової марки 2007 року. Конкурс триватиме до 1 березня.

Автори трьох листів, чия думка щодо найкращої марки 2007 року збігатиметься з пропозиціями більшості, а їхні листи відповідно

до дати на відтиску календарного штемпеля були відіслані раніше, ніж листи інших кореспондентів, будуть нагороджені комплектами марок України 2007 року.

Чекаємо листів з позначкою „На конкурс“ на адресу: дирекція видавництва „Марка України“, Хрещатик, 22, Київ, 01001 Ukraine. Тел.-факс: (380-44) 279-2182, електронна пошта: stamp@stamp.kiev.ua

Видавництво „Марка України“

До наступного Чемпіонату Європи з футболу „Евро-2012“

Україна і Польща набули право на проведення чемпіонату Європи з футболу 2012 року. Українсько-польська пропозиція визнана кращою, ніж пропозиції Італії, Хорватії та Угорщини. Київ, Львів, Донецьк, Дніпропетровськ, Варшава, Познань, Гданьськ, Вроцлав прийматимуть ці престижні змагання.

22 грудня в Україні випущено нову марку „Назустріч „Евро-2012“. Автор – Дмитро Швець. Номінал: 3.33 грн. Марки надруковані тет-бешем (два трикутники разом). Спосіб друку – офсет, тиснення фольгою.

За попередніми підрахунками, Київ прийматиме близько 600 тис. вболівальників та туристів за весь час проведення „Евро-2012“. Столиця готує чотири тренувальні футбольні бази високого рівня та 13 резервних

стадіонів. У 27 місцях Києва розташують великі екрани для трансляції змагань. Будуть реконструйовані шляхопроводи і п'ять головних площ міста, додаткові пункти невідкладної медичної допомоги буде розташовано у місцях найбільшого скупчення вболівальників, побудують Міжнародний молодіжний центр на Трухановому острові, нові готелі, театри на Подолі і на Троєщині, добудують Театр драми і комедії на Лівому березі. Також створять Музей шістдесятництва та музей Івана Франка. Триває підготування до чемпіонату і в інших містах України.

Поштовий штемпель першого дня, застосований в Києві.

Часопис українських філателістів

У січні 1995 року в Києві вийшло перше число часопису „Філателія України“ (до 1999 року він мав назву „Пошта і філателія України“). Видає часопис Українське державне підприємство поштового зв'язку „Укрпошта“ раз на два місяці. В журналі вміщуються повідомлення про нові марки, штемпелі і конверти України та інших держав світу, історичні та тематичні дослідження, інформація про діяльність філателістичних товариств. Зліва вміщено обкладинку жовтневого випуску за минулий рік, який присвячено Всесвітній виставці поштових марок в Санкт-Петербурзі, Росія, де український часопис відзначено срібною медаллю, а два колекціонери з України нагороджені золотими.

На марках – народний одяг Поділля, Буковини, Закарпаття

22 грудня у серії „Український народний одяг“ випущено шість марок і бльок, присвячених народному одягові Поділля, Буковини і Закарпаття. Зокрема відтворено сюжети з Поділля Коляда, свято Семена, з Буковини – свята Єфросинії і Вознесіння Господнього, з Закарпаття – свята Кузьми та Дем'яна і Радуниці. Автор – Миколай Кочубей.

Витонченим співвідношенням кольорів і конструктивною довершеністю відзначаються ці строї. Характерні риси традиційного одягу Поділля – надзвичайна декоративність та мальовничість – віддзеркалюють розвиток народних ремесел, високу культуру місцевого виробництва матеріалів для одягу, різні способи утворення форм убрання та значний досвід використання багатьох видів і технік оздоблення. Одночасно зі спільними рисами одягу на території Поділля простежуються зональні варіанти – північно-західний, східний та наддністрянський.

Специфічними особливостями визначався одяг північно-західного Поділля, де особливо тривалим було панування Польщі, яке стримувало розвиток національної культури, у тому числі традиційного вбрання. Тому одяг цієї зони зберігав архаїчні риси, наближаючись до одягу суміжної Волині. Чоловічий одяг складався з сорочки та вузьких

штанів із білого полотна. Довжина сорочки була до колін і нижче. Її підперізували тканим поясом чи ремінцем. З полотняними штанами сорочку носили навипуск, а з суконними холошнями заправляли усередину.

Верхній одяг шили з саморобного валяного сукна. Його називали сіряком (сермягою, гунькою, сукманом). Опанча відрізнялася від інших типів верхнього вбрання тим, що до стоячого коміра ззаду пришивалася бородинця. Як сіряки, так і опанчі подолани дуже вишукано прикрашали вишивкою, шнурами, обшивками.

У гірських місцевостях Карпат і Закарпаття способи створення одягу майже без зміни передавалися від покоління до покоління, кожне село мало свої строї, що відрізнялися від інших конструкцією, декоративним оздобленням, кольором. Наочним свідченням того є розмаїття гуцульських, лемківських, бойківських, покутських сорочок, запасок, кептарів тощо, а також численних прикрас з бісеру (гердани, силанки) та кольорового скла (венеціанське намисто), шкіряних поясів-чересів, взуття, головних уборів і багатьох інших доповнень одягу.

Цікаво, що на марках не просто відтворено зразки одягу, а подано святкові сцени з народного життя.

Український народний одяг на поштовому штемпелі.

ЗВІДУСІЛЬ

На марці – космічний пил

Австрійська пошта випустила марки, на кожну з яких нанесено 30 мг. метеоритного пилу. Для цього використано метеорит вагою 18 кг. Вік метеорита – 4.5 млрд. років. Всього було виготовлено 600 тис. марок номіналом 3.75 євро.

Українську марку відзначили в Китаї

За підсумками Шостого китайського щорічного конкурсу на найкращу чужоземну поштову марку малому аркушеві „Українські жіночі головні убори“ (Видавництво „Марка

України“) присуджено нагороду в категорії „За найкращий друк“. Українське державне підприємство поштового зв'язку „Укрпошта“ відзначене в категорії „Найкращий учасник“.

Болгарія – в Антарктиді

Сувенірний аркуш поштових марок з зображенням Антарктиди випущено в Болгарії. Виявляється, Болгарія теж має до неї відношення – на далекому континенті вже 10 років працюють болгарські картографи.

Selfreliance
Ukrainian American Federal Credit Union

Market Share

Святкуймо Разом!

Продовжено!
до 31 січня 2008

5.25% APY*

\$25,000 та більше

4.50% APY \$1,000 to \$24,999

1 грудня 2007 до 31 січня 2008

Selfreliance.Com

2332 W. Chicago Ave, Chicago, IL 773-328-7500

5000 N. Cumberland Ave, Chicago, IL 773-589-0077

761 S. Benton Street, Palatine, IL 847-359-5911

300 E. Army Trail, Bloomingdale, IL 630-307-0079

8410 W. 131st Street, Palos Park, IL 708-923-1912

8624 White Oak Street, Munster, IN 219-838-5300

734 Sandford Ave. Newark, NJ 973-373-7839

558 Summit Ave. Jersey City, NJ 201-795-4061

2200 Rte 10W Parsippany, NJ 973-451-0200

APY= Annual Percentage Yield. Market Shares Accounts – це рахунки з обмеженою кількістю трансакцій та більшими відсотками, які нараховуються щомісячно. Відсотки з 1 грудня 2007 до 31 січня 2008 року на Market Shares рахунках становитимуть: від \$25,000.00 доларів та більше – 5.25% APY; від \$1,000.00 доларів до \$24,999.00 доларів – 4.5% APY річних; до \$1,000.00 доларів – 0.51% APY річних; / Максимальна сума вкладу – \$500,000.00 доларів. Відсотки на Market Shares рахунках можуть змінитися у будь-який час, без попередження. Впродовж місяця Ви можете зробити не більше, ніж 6 трансакцій, включаючи: перевід грошей на інші рахунки, автоматичну оплату за різноманітні види послуг, on-line transfer, ACH, over-draft та телефонний перевід. Протягом місяця з цих шести трансакцій можна виписати лише три чеки. Для детальнішого ознайомлення з Market Shares рахунками просимо перечитати Truth-in-Savings. За порушення встановлених норм можливі штрафні санкції, які зменшать ваш заробіток.

**Full
Financial
Services**

Про Україну знають у Таїланді

БАНГКОК, Таїланд. – Нікого не треба переконувати, що поширення позитивної інформації про країну допомагає створенню доброго імені держави, її правильного сприйняття у світі.

Перші українці побували у екзотичному південно-східному азійському королівстві Таїланд у середині XIX ст. у складі російської імператорської флотії.

Українка з Волині була дружиною одного з синів найвідомішого тайського короля Чулалангкорна. Державу тайців відвідували письменник Олесь Гончар і Президент Леонід Кучма. Однак, загалом тайське суспільство ще мало знає про Україну.

Завдяки зусиллям керівника відділу поширення інформації тайської філії американського університету „Вебстер“ у Бангкоку Олега Романенка-Карміка та представників місцевих українців нещодавно відбулася зустріч професорів та студентів цього закладу з послом України у Королівстві

Таїланд Ігорем Гуменним.

Посол зазначив, що така зустріч відбувається напередодні 90-ліття заснування дипломатичної служби УНР. Він розповів про намагання України вступити до Європейського союзу та НАТО, про значення трагедії Голодомору в українській історії. Посол також відзначив, що співробітництво України з Таїландом останніми роками значно зросло.

Цю державу щороку відвідує понад 30 тис. громадян України, щоразу збільшується авіозв'язок поміж Києвом та Бангкоком. Україна і Таїланд співпрацюють у галузі космічних технологій, в медицині.

У подячному слові ректор Вебстерського університету у Таїланді д-р Дейвід Морган наголосив, що серед студентів закладу – представники 34 країн світу. Тому доречною була виставка книг про Україну, прикрашена традиційними рушниками. І з великою вдячністю сприймалася діяльність українців

о. Олександр Авраменко (зліва) і Посол України в Таїланді Ігор Гуменний.

діяспори у царині видання книжок про Україну саме англійською мовою. Книжки, видані діяспорою США, Канади та Австралії, стали для студентів джерелом правдивої інформації про Україну.

Зустріч Посла України зі студентами міжнародної філії американського університету у Бангкоку

стала першою – і вдалою – спробою довести правду про давню і водночас молоду державу Україну. Чим більше буде таких спроб, тим краще знатимуть Україну навіть у такій екзотичній державі як Тайське Королівство.

о. Олександр Авраменко

Хор „Мрія“ вже 15 років діє на ниві української культури

Організатор хору „Мрія“ Валентина Прокопович.

ХАБАРОВСЬК, Росія. – 18 грудня на урочисті збори, присвячені 15-літтю Товариства української культури Хабаровського краю „Зелений клин“, що відбулися в Будинку мистецької інтелігенції, прийшли численні гості. Вони побачили виставку творів українських письменників, часописів, вишивок, українських страв.

Українців вітала представ-

ник адміністрації Хабаровського краю Лариса Барішева. Ведуча Юлія Зотова зачитала вітання від Українського культурного центру в Москві, Українського Народного Союзу та редакції газети „Свобода“ (США), Об'єднання українців Росії та Генерального консула України у Владивостоці.

Гості подивилися фільм про Товариство. Весь концерт йшов українською мовою. Хор „Мрія“ разом з присутніми заспівав „Река та стогне Дніпр широкий“. Потім були пісні та вірші, між якими з вітаннями виступили представники єврейської діяспори С. Рудь, білоруської – М. Павлова, корейської – Дю Чи Мен, численні представники російських мистецьких колективів. Були квіти, нагороди, подарунки. Після концерту усі присутні отримали третє число українського журналу „Далекосхідна хвиля“, головним редактором котрого є А. Лозиков.

Після офіційної частини була гостина з тостами, піснями. Хабаровське телебачення вело запис урочистих зборів, щоб показати їх у своїх програмах.

Марко Прокопович, голова Товариства

Вчителі – гості сільської школи

СВІТЛОГІРСЬКЕ, Полтавська обл. – „Йти вперед і при цьому бути єдиним цілим – учителі і учні“, – з цим побажанням завітали до Світлогірської школи 12 учителів-пенсіонерів, яких запросили на „День учителя“, що відзначався 7 жовтня.

Нам було дуже цікаво пригадати свою працю в цій школі і порівняти з сучасним її життям. Спершу пенсіонери полинули у світ чарівної української народної пісні, бо саме нею вітав нас учительський ансамбль „Українські візерунки“. Потім ми потрапили в оазу зелені і квітів, у ставку плавали справжнісінькі живі карасики. Усе це було влаштовано в шкільному приміщенні. Далі був храм естетичних наук, де утверджувалося, що світ існує завдяки любові. Гостей частували тут запашним чаєм.

Продовженням подорожі стала приємна зустріч з казковою країною „Барвінчаста“, у якій для нас виступали танцювальний дует та ансамбль „Дніпряночка“. Учителі відвідали лекції з математики і природознавства, які провела вчителька Надія Маляренко. У актовій залі школи виступала учительська команда Клубу винахідливих і кмітливих (КВК), яку очолила директорка школи

Тамара Гординська. Вона, як і добра половина молодих учителів школи – це мої учні. Т. Гординська закінчила цю школу з золотою медаллю у 1975 році. Клуби КВК – це традиційні змагання ерудитів і жартунів.

Учителі зуміли передати вогник свого захоплення і учням – у школі створений учнівський КВК „Світлогірське диво“, який минулого року здобув блискучу перемогу в районному змаганні. У шкільному музеї нас знайомили з багатством експонатів учні.

Складається музей з двох частин – історії села і школи, але від екскурсив ми чули єдину, змістовну розповідь. На почесному місці в музеї – історія життя видатних людей села: Генерального конструктора системи зв'язку А. Біленка, Заслуженого лікаря-невропатолога І. А. Серажима та інших. Улюбленим місцем для більшості учнів є новенька спортивна зала.

Нас запросили на третій поверх, у царство англійської мови. Діти дякують своїм наставникам за набуті знання. Оксана Соколовська, яку навчає Ірина Дегтяр, перемогла на районній олімпіаді з української мови і на міжнародному дитячому конкурсі знавців української мови ім. Петра Яцика. Мар'яна Гулович посіла друге місце на районній олімпіаді з англійської мови.

Щороку у районі відбувається конкурс на звання „Учитель року“. Приємно, що світлогірські учителі здобувають на ньому перші місця. У цьому році отримав почесне звання М. Мисецький, учитель географії. Ми завітали до комп'ютерної класи, яка допомагає учителям і учням поринути у світ сучасних технологій.

Закінчився творчий звіт школи. А ми ще довго перебували під враженням від побаченого і почутого. Учителі-пенсіонери переконалися, що ми передали школу в надійні руки. Один з пенсіонерів сказав, що ця святкова зустріч була творчим звітом учителів школи, який вони склали з оцінкою „відмінно“.

Виступає хабаровський хор „Мрія“.

Фото: Є. Бодров

Наталя Кушнір

Спілкування через поезію

Настуся Іванова співала разом з бабусяю Вірою Петровою.

ПЕТРОПАВЛОВСЬК-КАМЧАТСЬКИЙ, Росія. – 28 жовтня в Клубі української культури ім. Івана Франка відбувся літературно-музичний вечір, присвячений альманахові „Первоцвіт“, ч. 2. Цей творчий доробок літературної студії „Дебют“ прислала камчатська поетеса Ніла Висоцька, яка повернулася в Україну і нині проживає в Ірпіні біля Києва. А розпочали зустріч з клясиків української поезії І. Франка і Тараса Шевченка, твори яких читали Христинка Гуляк, Аня Воронова, Антоніна Ходосова, Надія Сивашенко, а Віктор Шаповалов заспівав пісню на слова І. Франка „Ой ти, дівчино, з горіха зерня“.

Н. Висоцька прислала також диск

з піснями на слова Данила Кулиняка і фільм про Петра Калнишевського – останнього кошового війська Запорізького, тож протягом вечора звучали пісні на слова Д. Кулиняка. Знайомство з альманахом розпочали з переднього слова Олени Циганенко – керівника студії „Дебют“. Вірші наймолодших членів студії прочитали теж наймолодші члени клубу.

Закінчили вечір камчатським привітом гості клубу Лідія Чечуліна та Віолета Шичкіна, які на початку виконали танець „Привітання“, а потім – танці коряків, корінних мешканців Камчатки.

Едіта Познякова

Лідія Чечуліна та Віолета Шичкіна виконують корякський танець.

Фото: Володимир Бондаренко

Вшанували пам'ять Олександра Неприцького-Грановського

ВЕЛИКІ БЕРЕЖЦІ, Тернопільська обл. – 29 вересня відбулося відзначення 120-річчя від народження відомого у світі вченого-ентомолога, поета, громадсько-політичного діяча у США Олександра Неприцького-Грановського (1887-1976). Він – уродженець Бережців, закінчив у Білокриниці агрономічну середню школу (1905), навчався у Київському комерційному інституті (нині Економічний університет ім. Вадима Гетьмана). Брав активну участь у громадсько-політичному житті, за що його переслідувала царська влада.

У 1913 році доля закинула юнака до США, де він думав перебути певний час, але прожив 64 роки, помер і похований на цвинтарі „Сансет-меморіал“ в Мінеаполісі. Там, далеко за океаном, наш землянин став першим українцем, який удостоївся звання професора американського університету (1925), видрукував п'ять томів поезії (три книжки вийшло ще у Києві), написав 105 наукових праць із ентомології (комахознавства), брав найактивнішу участь у громадсько-політичному житті української діаспори у США.

На свято з США приїхало 10 осіб; син вченого Пилип Грановський, зять Ворен Армстронг і ще п'ятеро з його родини, небіж Борис Неприцький з дружиною Тамарою, куратор архіву Центру досліджень історії імміграції при Мінесотському університеті Галина Миронюк.

Гостей, а також представників бережечкої родини Неприцьких зустрічали з хлібом-сіллю учні місцевої школи, сільський голова Жанна Базюк, директор музею Петро Гонтарук, голова Кременецької районної адміністрації Василь Олійник та голова районної ради Світлана Федішина.

Директор музею П. Гонтарук ознайомив гостей з експозицією, що розташована у двох кімнатах та просторому коридорі. Музей відкрито у 1996 році, автор експозиції – Гаврило Чернихівський, художник-оформлювач – Олександр Пташкін.

Після огляду експозиції у шкільній залі відбулася конференція, присвячена О.

Неприцькому-Грановському.

Свій виступ Г. Чернихівський присвятив темі „Він оспівав свій рідний край“. Мовилось, як у поезії та прозі наш землянин змалював неповторну красу Бережців, тихоплинну Ікву, Божу Гору, чарівні види Кременецьких гір.

Красу батьківської землі поет оспівав у багатьох віршах, особливо в таких, як „Широким Радивилівським шляхом“, „В скелястих горах“, „Тихо на озері, тихо“ та інших.

Людмила Рінгіс з Київського економічного університету розповіла про час навчання О. Неприцького-Грановського у колишньому комерційному інституті ім. Донар-Запольського, де студіювали Павло Тичина та Василь Еллан-Блакитний.

Вчителька Великобережечької школи Валентина Федорук, заступник директора Кременецького ліцею ім. Уласа Самчука Віра Трачук поділилася досвідом вивчення творчої спадщини О. Неприцького-Грановського у школі.

Завідувач навчальною частиною Кременецького лісотехнічного коледжу Оксана Тимошенко розповіла, як у навчальній роботі використовують праці професора О. Грановського у боротьбі зі шкідниками лісу і саду, а також про те, як використовують матеріали музею вченого у виховній діяльності.

На завершення конференції промовляв син вченого П. Грановський, який дякував за таку увагу до його батька, за вивчення і популяризацію його наукових і художніх творів.

Заключним акордом свята було вручення усім учасникам відзначення нагрудного знамення „Великобережечький літературно-меморіальний музей Олександра Неприцького-Грановського“, який дарував автор книжки, дослідник творчості вченого Г. Чернихівський.

Гаврило Чернихівський,
Заслужений працівник
культури України.

(До „Свободи“ подав колишній голова 345-го Відділу УНС Михайло Каркоць).

**Европейський магазин
м'ясні і харчові вироби**
відкритий 6 днів у тижні

JOSEPH MEAT MARKET

437 Smith Street, Perth Amboy, NJ

Tel: **(732) 442-4660**

LVIV EXPRESS
PARCEL SERVICES

1111 East Elizabeth Ave. (908) 925-0717
Linden, New Jersey 07036

PACKAGES TO UKRAINE

BELORUSSIA • RUSSIA • POLAND • ESTONIA • LATVIA • LITHUANIA • SLOVAKIA

МОРЕМ	ЛІТАКОМ	ДОЛЯРИ	ЕЛЕКТРОНІКА
мінімум 10 фунтів	2-3 тижні мін. 10 фунтів	Пересилка і доставка	220 V

15 років в бізнесі чесно і добросовісної праці.

Відправляємо і полагоджуємо митні справи.

У зв'язку з розширенням компанія пошукує аґентів до співпраці.

Доставляємо пакки до України, Білорусі, Росії, Польщі,

Естонії, Литви, Латвії, Словачії.

Підбираємо пакки з дому безкоштовно.

Пересилка пачок через UPS для клієнтів з інших штатів.

Call Toll Free 1-800-965-7262

Кредитна спілка отримала номінацію „Благодійник року”

ПОЛТАВА. – Кредитна спілка „Полтава-взаємопоміч” виникла після IV Всесвітнього конгресу кредитних спілок, який відбувався на Полтавщині в 2000 році. З 2004 року спілка розпочала програму пільгового кредитування людей з особливими потребами. Кредитування було започатковано завдяки фінансовій підтримці Української Федеральної кредитної спілки та програмі партнерських взаємин міст-побратимів Полтава-Ірондеквойт, Нью-Йорк. Сьогодні членами спілки у Полтаві є 93 особи з Товариства глухих та 24 особи з Союзу організацій інвалідів України. Кредитна спілка „Полтава-взаємопоміч” отримала першу серед фінансових установ та банків України номінацію „Благодійник року”. Дружина Президента України

Катерина Ющенко подякувала спілці за допомогу людям, які мають певні обмеження в доступі до фінансових послуг, і висловилися на користь поширення цього досвіду.

Званням „Благодійник року” вшановано Омеляна Антоновича за його приватну пожертву на розбудову Києво-Могилянської академії. Організатори конкурсу – Міжнародний благодійний фонд „Україна-3000”, Всеукраїнський благодійний „Дитячий світ”, Центр філантропії, Український форум благодійників, за підтримки банку „Надра”, міжнародної компанії „Санофі-Авентис-груп”.

Ольга Климко,
голова правління спілки
„Полтава - взаємопоміч”

Учасники вручення номінації „Благодійник року” в Полтаві.

НОВІ ВИДАННЯ

Відбулася презентація українського перекладу „Божественної комедії”

Д-р Богдан І. Лончина

ВОРЕН, Мишиген. – Під спонсорством Дітройтського відділу НТШ 30 листопада 2007 року у парафіяльній залі церкви св. Йосафата відбулася презентація першої частини поеми Данте Аліґ'єрі „Божественна комедія. Пекло” в українському прозовому перекладі д-ра Богдана І. Лончини.

Презентацію відкрив Любомир Гевко, заступник голови Дітройтського відділу НТШ. Він підкреслив значення цього перекладу українською мовою, який здійснив засновник і перший голова нашого відділу НТШ д-р Б. Лончина. Переклад містить багато пояснень, які дають змогу читачеві краще і глибше зрозуміти алегорії та основні ідеї твору.

Про життя і творчість перекладача говорив д-р Павло Джуль, голова Дітройтського відділу НТШ. Він сказав, що д-р Б. Лончина був людиною високої особистої культури, знавцем романських і слов'янських мов, автором перекладів творів світової літератури українською мовою. Народився, виростав і навчався у Львові. Після закінчення середньої школи в 1935 році вступив до Львівського університету. Предметами навчання вибрав французьку мову й літературу. Був патріотом і глибоко релігійною людиною. Свій патріотизм він успадкував від батька о. Василя,

котрий загинув мученицькою смертю у снігах Сибіру. Друга світова війна в 1939 році захопила Б. Лончину в Америці, де брав участь у Міжнародному конгресі католицьких студентів. Однак, незважаючи на воєнні події, переїхав до Відня, де студіював романську філологію, філософію й англійську мову. В 1942 році здобув докторат з філософії та переїхав до окупованого німцями Львова, де працював як опікун студіюючої молоді в рамках Українського Допомогового Комітету.

Наприкінці Другої світової війни одружився з Орисею Чайковською. Однак, молодому подружжю довелося залишити рідні землі, щоб уникнути більшовицьких репресій. По пригонницькій мандрівці через Краків і Відень подружжя Лончинів опинилось у Мюнхені, де у греко-католицькій духовній семінарії та в Українському Вільному Університеті д-р Б. Лончина викладав французьку та англійську мови.

В 1948 році подружжя імігрувало до США. Свою академічну кар'єру д-р Б. Лончина почав у Стюбенвілі, штат Огайо, де отримав посаду викладача романських мов у місцевому коледжі, а згодом став повним професором і керівником відділу чужоземних мов. Після десятирічної праці у штаті Огайо переїхав до Дітройту на посаду професора французької мови в Дітройтському Католицькому університеті, й родина Лончинів також переїхала до Дітройту. Тут він відразу став активним діячем в культурному та церковному житті нашої громади. Був засновником місцевого відділу НТШ, редактором літературно-мистецького журналу „Дзвони”, „Дітройтських вістей” і директором Музичного Інституту. Після звільнення Митрополита Йосифа Сліпого з концентраційних таборів став його близьким співробітником і допоміг йому створити Український Католицький університет (УКУ) в Римі. Тривалий час був головою Українського Патріархального Світового Об'єднання (УПСО).

Як вчений, опублікував низку наукових праць і здійснив ряд перекладів шедеврів світової

літератури, в тому числі – першої частини поеми Данте. Наталія Гевко прочитала скорочений зміст двох лекцій д-ра Б. Лончини про „Божественну комедію”, які він читав в УКУ в Римі. Урізноманітнив програму вечора виступ талановитих піаністок Марії Лончини-Лісовської та Марії-Гординської-Голіян, які виконали „Сонатину для фортеп'яна” Василя Витвицького. У програмі вечора взяв участь ректор УКУ у Львові о. д-р Борис Гудзяк. Він говорив про цінність українського перекладу для студіюючої молоді.

Від родини Лончинів говорили Оріся Лончина і Владика Гліб. Вони розповіли про працю д-ра Б. Лончини над перекладом першої частини „Божественної Комедії” впродовж семи років. Книга появилася 22 роки пізніше завдяки старанням Владика Гліба і сприянню з боку УКУ у Львові. Книга ілюстрована 22 малюнками відомого мистця Юрія Козака. Про

його життєвий та творчий шлях розказав його кузен, Ігор Козак. Покійний уже художник народився в Стрию. Вищу освіту отримав у Дітройтському коледжі для образотворчого мистецтва. Був фахівцем у багатьох жанрах мистецтва – іконописанні, настінному розписі, мозаїці та промисловій скульптурі. Ілюстрації до „Божественної комедії” створені з досконалим знанням релігійної тематики та здатністю мистця втілити уяву про містерію позагробного життя в образ. Присутні мали змогу оглянути оригінали ілюстрацій поеми, виконаних Ю. Козаком.

В кінцевому слові д-р П. Джуль подякував виконавцям програми, управі НТШ за організування презентації книги, і присутнім, які, незважаючи на дощову погоду й пізню годину, взяли участь у цьому літературному святі.

Лідія Кізима

Книга, яка зберігає пам'ять від забуття

„Українські священики Закерзоння. Хроніка репресій” – так називається двомовна, українсько-англійська, унікальна книга, в якій її авторка, Анізія-Путько Стех, закарбовувала на папір правду, про яку протягом довшого часу не можна було згадувати. Цю цінну книгу видаło Львівське видавництво „Сполом” в 2007 році. Це хроніка репресій проти християнських церков і їхніх вірних. Зокрема у ній йдеться про долю 83 закатованих священиків.

Наступ на нашу націю ішов двома шляхами – фізичним знищенням провідної національної еліти і фальшуванням історичної правди.

Книга охоплює період від 1939 до 1980 років на Закерзонні. Авторка книги збирила сотні документів, світлих, свідчень, опрацювала величезний довідковий матеріал. Можна сміло сказати, що вона виконала патріотичний український обов'язок перед мертвими, перед живими та ненародженими. І в цьому їй охоче допомагав її внук Зорян Стех, який перекладав тексти на англійську мову.

У книзі є змістовна передмова о. д-ра Севастіяна Дмитруха – студита, визначного богослова, релігійного і громадського діяча, знавця і захистника давнього церковного мистецтва, автора багатьох наукових праць. Також наприкінці

книги вміщена коротка довідка про авторку, з якої довідуємося, що за професією вона – лікар-педіатр, а до журналістики її покликав національний обов'язок. Є там також дані, що була вона виселена акцією „Вісла” з рідних земель (в дуже молодому віці), а згодом, у зв'язку з постійними переслідуваннями, змушена була емігрувати з родиною до Канади.

В українській історичній науці є багато недосліджених сторінок. Своєю книгою авторка зменшила кількість так званих білих плям на одну. За це заслуговує на нашу вдячність і признання. Ці самі слова адресую перекладачеві книги студентів З. Стехові, з побажаннями успіхів в навчанні.

Закликаю свідому українську громаду придбати собі цю унікальну книгу. Замовити її можна, надсилаючи на нижче подану адресу авторки чек або „Money Order” на суму 25 дол. плюс кошти пересилки. На цю саму адресу і за таку ж ціну можна надсилати чеки на придбання „Пропам'ятної книги українських діячів з Перемищини”, автором якої є Ярослав Стех. Адреса для замовлень: Anizia Stech, 80 Coe Hill Dr., Apt. 414, Toronto, ON M6S 3C9, Canada. Te.: 416-766-8978.

Д-р Мар'ян Ковальський,
Торонто, Канада

Український Клуб у Бостон Коледжі

запрошує Вас на

1-ий щорічний

День Української Культури у Бостон Коледжі

Субота, 26-го січня 2008 р.,

Robsham Theatre

7:00 веч. – концерт

„Сизокрилі“

танцювальна група з Нью Йорку

Віка Василевич

Солістка з України www.vikamusic.com

9:30 веч. – забава у O'Connell House

грає оркестра „Фата Морґана“ з Нью-Джерзі

квитки: дорослі - \$15.00, студенти - \$10.00, сеньйори - \$10.00
вступ тільки на забаву - \$ 5.00

Можна придбати всі квитки від члена клубу, купити у
Robsham Box Office 617-552-4002 тиждень перед виступом
або при дверях до 7:30 вечора.

Всі прибутки будуть переказані на стипендійний фонд
ім. Митрополита Сулика для майбутніх студентів
Бостон Коледжу з України.

rakowskd@bc.edu

Українська мова...

(Закінчення зі стор. 5)

що на всесвітній виставці у Відні 1873 року австрійський уряд хотів показати здобутки шкільництва серед різних народів Австрії. Зокрема в цікавому тексті з каталогу всесвітньої виставки 1873 року Василь Ільницький, перший директор української Академічної гімназії у Львові, натякає на те, що вторування дороги для народної української мови вважалося важливим завданням дня.

Зрештою, букварі 1871 та 1872 років не просто написані народно-розмовною мовою, вони також досконало віддзеркалюють, наскільки галицькі народовці прийняли ті норми, що були вироблені в підросійській Україні, зокрема в творах Тараса Шевченка та Пантелеймона Куліша, що тоді стали дуже популярними в Галичині. Далі, ці підручники показують, яким чином галицькі народовці намагалися, крок за кроком, поширювати ці не-галицькі норми серед учнів „руських“ шкіл. Детальна аналіза мови цих букварів показує: чим вища була класа, для якої був призначений буквар, тим ближчою мова була до нової літературної української мови.

„Українізація“ галицького варіанту народної мови фактично стосується всіх мовних рівнів – окрім орфографічної та лексичної.

Орфографія всіх букварів ще етимологічна, та в багатьох текстах усіх букварів іще вживано стару кирилицю. Варто наголосити, що, супроти всіх забобонів, це аж ніяк не впливало на народно-розмовний характер відповідних текстів. Ясна річ, гарну народно-розмовну українську мову можна також писати етимологічним правописом і також стародавніми буквами.

Так названа „фонетика“, натомість, переважно визначається тим, що вона відразу створює чітку відстань до російської мови. Окрім цього, правописи, що ґрунтуються на фонологічних засадах, завжди засвоюються легше, ніж етимологічні. „Фонетичний“ правопис, натомість, було запровад-

жено до галицьких шкіл лише в 1893-1894 роках.

Щодо лексики, то галицькі букварі містили ще багато виразно галицьких елементів – що, зрештою, не може дивувати, позаяк для багатьох тематичних сфер галичани фактично не мали до диспозиції жодних зразків з підросійської України. До букварів Т. Шевченка й П. Куліша також не можна було нав'язати – здається, зрештою, що галицькі букварі стоять на набагато вищому рівні, ніж твори відомих письменників, зокрема, коли йдеться про дидактичні аспекти, але також, коли йдеться про саму мову.

Отож букварі для перших трьох клас початкової школи, що поставили на основі москвофільських першовзорів, зокрема оригінальна читанка Остапа Левицького, належать до найцікавіших та найважливіших галицьких текстів своєї доби, коли йдеться про історію української мови в Галичині.

Окрім цього, вони вельми цікаві через зміст, бо майже всі букварі містять важливі елементи національного наративу українців. У цьому контексті читанка О. Левицького належить до найважливіших текстів свого часу, бо на її основі вчителі могли поширювати найсуттєвіші елементи українського національного наративу серед наступного покоління, починаючи від Київської Русі через Галицько-Волинське князівство аж до українського Козацтва.

Самостійність української мови наголошується так само, як самостійність та соборність українського народу, при цьому мова цієї читанки найпоспідовніше ґрунтується на не-галицьких нормах нової української літературної мови.

До сьогодення галицькі букварі та читанки XIX ст. майже не досліджувалися. Якби моя книжка „Ruthenische Sprach und Vorstellungswelten in den galizischen Volksschullesebüchern der Jahre 1871 und 1872“ переконала декого з читачів, що ці підручники – які були в руках стількох учнів цілого покоління галицьких українців – гідні нашої зосередженої уваги, тоді варто було її написати.

SCOPE TRAVEL INC. 2008 TOURS TO UKRAINE

STUDENT TOUR

DNIPRO CRUISE + L'viv & Yaremche

via Lot Polish Airlines from New York

Tour Guide: Dr. Adriana Helbig

18 Day All Inclusive

tw from \$3925

Odesa, Sevastopol, Kherson, Zaporizhzhia, Kaniv and Kyiv. See all of Ukraine and end this trip in Lviv. From L'viv take a 2 day bus tour to Yaremche, Bukovel and Kolomyja

Only ONE departure: Jun 13-30, 2008

Recommended YOUTH TOUR - but others welcomed!

BEST OF UKRAINE

via Lot Polish Airlines from New York

14 Day All inclusive Tour

tw from \$3850

A lovely combination of Odesa, Crimea, Kyiv and L'viv with extensive sightseeing of Yalta, Bakchysaray, Sevastopol and Chersonesus.

Departures: Jun 04, Jul 16 and Sep 17, 2008

MINI UKRAINE

via Lot Polish Airlines from New York

10 Days All inclusive Tour

tw from \$2900

Kyiv and L'viv + Yaremche – the two „capitals“ of Ukraine. This tour allows time for self exploration and permits for one/two day excursions to surrounding areas. A wonderful 2 day exc. into the Carpathian Mts. makes this the best experience!

Departures: May 17, Jul 11, Aug 22 and Sep 11, 2008.

HUTSUL FESTIVAL TOUR

via Lot Polish Airlines from New York

13 Day All Inclusive Tour

tw \$3375

This year, the Hutsul Festival is in Vyzhnytsia and brings together the finest dancers, entertainers and craftsmakers from the region. This tour includes Kyiv for Independence Day Celebrations and L'viv!

Only ONE departure: Aug 22, 2008

WESTERN UKRAINE + Krakow

via Czech Airlines from New York

15 Day All Inclusive Tour

tw \$3680

Kyiv, L'viv, Yaremche and Chernivtsi – the two capitals of Ukraine + Carpathian Mts and Bukovyna – also includes: Ivano Frankivsk, Kolomyja and Kamianets Podilsky

Departures: Jun 25 and Aug 06, 2008

Scope Travel Inc. 101 S. Centre St. So. Orange, NJ 07079

Phone: 973-378-8998

Toll Free: 877-357-0436

www.scopetravel.com

scope@scopetravel.com

„КРУТИМИ СТЕЖКАМИ ДО ВОЛІ“

автор

РОМАН МАЦ

Спомини з дій УПА

й Акції „Вісла“ – 1947 року

Видання друге
українською мовою

Ціна 10.00 дол.

Книжку можна замовляти за адресою:

Mr. Roman D. Mac

875 Wafford Lane, Bethlehem, PA 18017

TEL. (610) 691 - 0890

E-MAIL: RDMVIOLIN2000@MSN.COM

**Українська Народна Фундація для підтримки
Союзівки запрошує на**

ФЕСТИВАЛЬ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ

9-13го липня, 2008

**за дальшими інформаціями просимо звертатися
на (845) 626-5641 або www.soyuzivka.com
Зацікавлені продавці можуть звертатися
на (203) 274-5579 після 6:00 веч.**

Побачимось на фестивалі.....

В ТРИДЦЯТЬ П'ЯТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ
відходу у вічність нашого дорогого і незабутнього
БАТЬКА, ДІДУСЯ і БРАТА

СВ. П.
МИХАЙЛА ДУЖОГО
буде відправлена
ПОМИНАЛЬНА БОЖЕСТВЕННА ЛІТУРГІЯ
і ПАНАХИДА

в церкві Непорочного Зачаття П. Д. М. в Гемтремк, Миш., в п'ятницю,
25 січня 2008 р., о год. 8:30 ранку.

Просимо пам'ятати Покійного у своїх молитвах.
Вічна Йому пам'ять!

Тамара Дужа-Куропась з ріднею

У 50-ту СУМНУ і НЕЗАБУТНЮ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ (1957 р.)
нашого найдорожчого БАТЬКА і ДЗЯДЗЯ

бл. п. о. **МИХАЙЛА КАЧМАРА**
та в 66-ту ТРАГІЧНУ і СУМНУ РІЧНИЦЮ
вивозу жорстоким режимом на Сибір в 1941-му році його
улюбленої ДРУЖИНИ, а нашої найдорожчої і незабутньої
МАМИ і БАБЦІ

СВ. П.
НЕОНІЛІ КАЧМАР зі СТОЯЛОВСЬКИХ
була відправлена

СВЯТА ЛІТУРГІЯ з ПАНАХИДОЮ 30 грудня 2007 р.
Залишені в смутку – дочки ІРЕНА і ГАЛЯ з родинами.
Оголошення запізнене з причини хвороби старшої дочки Ірени,
котра відійшла у вічність 30 грудня 2007 р.

З глибоким жалем повідомляю, що 23 грудня 2007 р.
на 87 році життя відійшла у вічність у місті Valparaiso, IN
моя найдорожча ДРУЖИНА

СВ. П.
ЕЛЕОНОРА ФИЛИПОВИЧ
Нар. 25 грудня 1920 р. в Мацошині, коло Жовкви, Україна.

Дочка покійного Якова Шак і Марії з дому Стегній. Обоє борці
за вільну Україну від більшовиків під кінець Першої Світової війни.
Яків Шак був інспектором польських шкіл між двома великими війнами..

29 травня 1945 року Нора вийшла заміж за д-ра Романа Івана
Филиповича, якого вона зустріла на медичному факультеті в Празі,
де обоє студіювали аж до 1945 р. Коли її бракував тільки один рік
до ґрадуації виїхали на Захід і одружилися 29 травня 1945 р.
в Айзенах, в Німеччині.

Втікали від більшовиків на Захід і муж Роман працював у туберкульозних
санаторіях у Ґавтінґу і Бад Верісгофен.

В 1948 р. Нора з мужем переїхали до Венезуелі, де Нора працювала
як медсестра, а Роман як спеціаліст від туберкульозу в санаторіях
Кумані до 1957 р., Маракайбо до 1959 р. і накінець у Кабімас.

В 1965 році обоє еміґрували до США, де Роман практикував разом
з його шкільним приятелем д-ром Олегом Дорожинським у містечку
Савт Голанд, Ілл. Тоді Нора народила троє дітей: Дарію, Романа і Андрія.
Всі вони закінчили вищі студії.

Дарія є доктором спеціалістом дитячої неврології, її муж Хозе
Марранзіні.

Доктор Роман Филипович, неврохірург з дружиною Карол і
Андрей, адвокат з дружиною Анною.

Брат Нори Богдан Шак з родиною живе в Англії.

Покійна осиротила семеро внуків: Елеонору і Ґабрієлу Марранзіні,
Андрія, Христофора, Тесс і Галю Филиповичів, та Александра,
сина Андрія.

Покійна Нора, яка для всіх була маленькою „Мишкою“ була
виїмково помічна в едукації своїх дітей, як також помагала де
тільки могла. Глибоко очитана, знала сім мов, нікому не відмовляла
в допомі, де була потреба.

14 квітня 1970 року Нора і решта родини отримали американське
громадянство, з чого родина була дуже горда.

Прах покійної Елеонори спочине у родинному гробівці на Личаківському
цвинтарі у Львові.

Вічна Її пам'ять!
Чоловік д-р Роман Филипович

Ділимося сумною вісткою, що 18 грудня 2007 р. на 84-му році
життя відійшов у вічність мій найдорожчий МУЖ

СВ. П.
АНДРІЙ ДАРІЯН СОЛЬЧАНИК
нар. 8 липня 1923 р. в Ролеві, Галичина.

У глибокому смутку залишилися:

- дружина – ІРЕНА
- сестра – ЛІДА ГРАБОВА з синами
- шваґрова – ТАНЯ ПАШ з родиною
- шваґер – ЮРІЙ і ІРЕНА ХУХРИ з синами кузини.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 20 грудня 2007 р. в церкві св. Духа
в Честері, а відтак на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.
Вічна Йому пам'ять!

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами
на цвинтарі в Бавнд Бруку і
перенесенням Тлінних Останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(973) 375-5555

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛУІС НАЙґРО - директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

Oblast Memorials
845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

**ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ**
з невимовним сумом повідомляє членів
Головного Уряду, членів нашої братської
установи і всю українську громаду, що
27 грудня 2007 р. відійшла у вічність

**СВ. П.
КАТЕРИНА ПАНЧИШИН**

Нар. 20-го травня 1923 р.

Покійна впродовж 26 років віддано, щиро і енергійно виконувала
працю секретаря 378 відділу УНСоюзу у Woodbine, NJ.

Висловлюємо щире співчуття
синові Вілліямові Панчишину, мол. і всій родині.

Пам'ять про Покійну буде завжди з нами!

Вічна їй пам'ять!

ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ

**ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ**
з невимовним сумом повідомляє членів
Головного Уряду, членів нашої братської
установи і всю українську громаду, що
22 грудня 2007 р. відійшов у вічність
колишній голова Округи УНС у Джерзі Ситі та
почесний голова Округи Північного Нью-Джерзі

**СВ. П.
ВОЛОДИМИР БІЛИК**

Нар. 25-го липня 1918 р.

Покійний впродовж 24 років віддано, щиро і енергійно виконував
працю секретаря 170 відділу УНСоюзу в Джерзі Ситі.

Висловлюємо щире співчуття дружині Галині,
дочці Ірені, синам Любомирові і Юрієві з родинами.

Пам'ять про покійного Володимира буде завжди з нами!

Вічна йому пам'ять!

ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ

**ГОЛОВНА УПРАВА ОРГАНІЗАЦІЇ ОБОРОНИ
ЧОТИРЬОХ СВОБІД УКРАЇНИ В АМЕРИЦІ**

ділиться сумною вісткою з членством і
українською спільнотою, що 21-грудня
2007 року відійшов у вічність заслужений воїн УПА,
колишній голова ГУ ООЧСУ, голова Світового Братства вояків УПА,
довголітній голова Головної Управи Товариства Вояків УПА в ЗСА,
почесний член Головної Булави Всеукраїнського Братства ОУН – УПА,
Голова Видавництва „Літопису УПА“ та невтомний
суспільно-громадський та політичний активіст

**СВ. П.
ЛЕВ ФУТАЛА „ЛАГІДНИЙ“**

ГОЛОВНА УПРАВА ООЧСУ

висловлює глибокі співчуття дружині, синам, рідним і близьким
Покійного, членству ООЧСУ, членству Братства вояків УПА.

Нехай Він снить про рідну Україну, за незалежність якої
він боровся зброєю і ділом ціле своє трудолюбиве життя.

**НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ІМ. ШЕВЧЕНКА
В АМЕРИЦІ**

повідомляє своїх членів та громаду, що
3 січня 2008 р. відійшов з цього світу

**СВ. П.
д-р ВОЛОДИМИР ТРЕМБІЦЬКИЙ**
Дійсний член НТШ-А, історик, економіст, географ.

Професор політичної економії у Фордгам Університеті, Нью-Гей-
вен, Джерзі Ситі Стейт Коледж.

Упродовж 1984-1989 рр. був заступником міністра зовнішніх
справ Державного центру Української Народної Республіки.

Наукові зацікавлення стосувались політичної історії України
та державности 1917-1924 рр. Автор 210 публікацій з проблема-
тики української історії.

Рідним складаємо співчуття.

Вічна йому пам'ять!

УПРАВА НТШ-А в АМЕРИЦІ

Ділимося сумною вісткою, що 102-літня

**СВ. П.
проф. д-р Ірина Гузар**

вчителька гімназії Сестер Василянок у Львові, проф. і зав.
Катедри німецької філології Львівського університету,
автор понад 100 наукових праць, дійсний член
Наукового Товариства ім. Шевченка в Канаді і в Україні, член
численних міжнародних наукових організацій,
померла 4-го січня 2008 у Львові

Похорон відбувся 5-го січня в Соборі св. Юра під проводом Патріарха
Любомира Гузара

Св. Літургія і Панахида буде відправлена 15-го січня о 6 год. веч. в церкві
св. Миколая в Торонто.

Залишила горем прибуту родину:

внука Ігоря Скрипника з дружиною Світлою й донькою
Марійкою в Донецьку,

племінника Блаженнішого Любомира Гузара,
внучату племінницю Марійку Рипан з родиною, яка опікувалася
Покійною в Торонто,

племінницю Ірену Ставничу з роиною в США,
племінника Зенона Василькевича з родиною в США,
та дальшу родину в Україні, США та Канаді.

Вічна їй пам'ять!

Ділюся сумною вісткою, що 5 січня 2008 р.
відійшла у Божу вічність
моя дорога МАМА

**СВ. П.
СОФІЯ БОРОВИК
з КУЧМІНСЬКИХ**
народжена у Львові, Україна.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися у вівторок, 8 січня 2008 р. в Укра-
їнській католицькій церкві св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н.Дж.

Залишені в глибокому смутку:

донька – МАРТА
і родина в Україні.

Вічна їй пам'ять!

Замість квітів бажаючі можуть жертвувати в імені Покійної
на стипендії для студентів в Україні. Пожертви просимо виписувати
на Rukh Educational Foundation, c/o Marta Borowyk,
336 Independence Way, Springfield, NJ 07081.

З глибоким жалем і смутком
повідомляємо, що в суботу
22-го грудня 2007 р. відійшов
у вічність на 90-му році життя
наш найдорожчий
МУЖ, БАТЬКО і ДІДУСЬ

СВ. П.

ВОЛОДИМИР БІЛИК

народився 25 липня 1918 р. в Угнові, Україна.

Покійний Володимир спочиватиме на цвинтарі „Святого Духа“
в Hamptonburg, NY.

Залишилися у глибокому смутку:

дружина – ГАЛИНА
діти – ЛЮБОМИР з дружиною JOAN
– ІРИНА з мужем LYNN і з дочкою SAMANTHA
– ЮРІЙ з дружиною SHARON і з дітьми DANIEL,
STEPHANIE, JENNIFER
шваґер – ОСТАП і ЛІДА ЗАХАРКІВ і син ВОЛОДИМИР
шваґерка – СТЕФАНІЯ МОРОЗ з родиною
та ближча і дальша родина в Америці і Канаді.

В пам'ять Покійного можна складати датки на
сиротинці в Україні через Союз Українок в Нью-Йорку
103 Second Ave., New York, NY 10003

Вічна йому пам'ять!

З жалем повідомляємо, що 25 грудня 2007 р. відійшла
у Божу вічність на 88 році життя
наша улюблена
МАМА, БАБЦЯ і ПРАБАБЦЯ

СВ. П.

ОКСАНА ШУМИЛО

з дому КОШАК

нар. 28 грудня 1919 р. в Косові, Україна.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в суботу, 29 грудня 2007 р. в
Українській католицькій церкві св. Михаїла в Нью-Гейвені, Кон.

У глибокому смутку залишилися:

дочка – ЛЮБА ШУМИЛО
внуки – ЛЯРИСА з мужем МАЙКЛ
– СТЕЙСІ
– СТЕФАН ГІЛДЕЙ
правнуки – ЛЕВКО
– МІСЯ

Вічна їй пам'ять!

В пам'ять Покійної можна складати пожертви на
Український Католицький Університет у Львові через
Ukrainian Catholic Education Foundation
2247 West Chicago Ave., Chicago, IL 60622.

Ростислава з Ничаїв Богачевська

упокоїлась 1 січня 2008 р. у Вашингтоні

проживши 98 років: Вона народилась 24 грудня 1909 р. в Сокалі в Укра-
їні. На протязі останніх 10 років здебільшого жила у Києві і Львові.

Похоронні відправи відбудуться у Філадельфії, де Покійна жила на про-
тязі багатьох років і була активна в громадському житті (Союз Українок
Америки, Пласт).

В п'ятницю, 11 січня о 5-й год. по пол. Парастас у Nasevich Funeral Home,
9529 Bustleton Ave., Philadelphia, PA 19115.

В суботу, 12 січня о 9-й ранку Парастас у у Nasevich Funeral Home, 9529
Bustleton Ave., Philadelphia, PA 19115.

В суботу, 12 січня о 10-й ранку заупокійна Літургія в церкві Благовіщен-
ня Пресвятої Богородиці (Annunciation of the B. V. M. Ukrainian Byzantine
Catholic Church, 1206 Valley Rd., Melrose Park, PA) та поховання на
Цвинтарі Пресвятої Марії в Jenkintown, PA при вулиці Фокс Чейс.

Микола Ничай, брат
Ігор Богачевський, син
Марія Одежинська і Марта Богачевська-Хомяк, доньки
Ростислав Хомяк, зять
Онуки: Ростислава Стокер, Ксеня Муха, Олена Бенкстон,
Марія Одежинська Таня Хомяк-Салві, Теодора Хомяк
дев'ять правнуків.

Замість квітів на могилу родина пропонує пожертви
– на журнал Союзу Українок „Наше Життя“ (UNWLA, 203 Second Ave.,
New York, NY 10003);
– на Український Католицький Університет у Львові, через Ukrainian
Catholic Education Foundation, 2247 West Chicago Ave., Chicago IL 60622.

Ділимося сумною вісткою, що в середу, 2 січня 2008 р.
відійшла у Божу вічність на 96-му році життя
наша найдорожча
МАМА, БАБЦЯ і ПРАБАБЦЯ

СВ. П.

ЕВДОКІЯ КЛИМИШИН

Похоронні відправи відбулися:

• Панахида в похоронному заведенні у Денвіл, Нью-Джерзі
• Похорон в церкві св. Йосафата у Воррен, Миш.

Залишилися в смутку:

доньки – ЛЮБОМИРА з мужем ВОЛОДИМИРОМ ДЗІНЬґАЛОЮ
– ХРИСТИНА з мужем ЗЕНОНОМ ГУМЕНЮКОМ
син – РОМАН з дружиною ДЖОВІ
внуки – ХРИСТИНА ДЗІНЬґАЛА
– МИКОЛА КЛИМИШИН
– МИРОСЛАВА, МАРКО і РОМАН ГУМЕНЮКИ
– ЛЯРИСА з мужем МИХАЙЛОМ ВАРЯНКА
– KATHY з мужем SEAN FETTERS

правнуки – ЛУКА, СІЕРА, ШОН
братанка – УЛЯНА КЛИМИШИН
та ближча і дальша родина в Америці, Канаді і в Україні.

Вічна їй пам'ять!

Донька ЛЮБОМИРА з родиною.

РЕКЛАМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040

ОКСАНА ТРИТЯК
Професійний продавець
забезпечення УНС
OKSANA TRYTJAK
Licensed Agent
Ukrainian National
Assn., Inc.

2200 Route 10, P.O. Box 280 Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 292-9800 (Ext. 3071) • Fax: (973) 292-0900
e-mail: OKSANAUNA@COMCAST.NET

ХРИСТИНА БРОДИН
Професійний продавець
забезпечення УНС
CHRISTINE BRODYN
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

187 Henshaw Ave., Springfield, NJ 07081
Tel.: (973) 376-1347

Д-р МАРКО ЛУЦЬКИЙ **дентист-стоматолог**

виконує

- зубні коронки
- пломби
- root canal
- зубні протези
- лікує захворювання ясен.

Приймаємо за попереднім домовленням.

Тел.: (212) 697-8178
30 East 40th Street, 7 Floor # 706
New York, NY 12016

• ПРАЦЯ •

Старша жінка шукає
доглядачку
у Сильвер Спрінг, Мд.
Тел.: (301) 384-9192

Потрібний фахівець з боротьби проти шкідливих комах (pest control technician). Досвід необов'язковий – ми навчимо. Мусить мати своє авто та володіти англійською мовою. 11.00 дол./год. Праця 3 тижні нічна зміна (9 веч. – 5 ранку), а 1 тиждень денна зміна.

Тел.: (201) 455-3829

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ

Найбільший вибір українських книжок.

Замовляйте каталог:

1-866-422-4255

www.ukrainianbookstore.com

ARKA

Нитки, тканина до вишивання,
писанкові прибори, касети, відео-
касети, CD, шкільні книжки, хустки,
кераміка, різьба.

89 East 2nd St., New York, NY 10009
Тел.: (212) 473-3550

ЗМІНА АДРЕСИ

☐ „Свобода“

☐ „The Ukrainian Weekly“

СТАРА АДРЕСА:

Число Відділу (якщо член УНС)

Ім'я і прізвище

Адреса

НОВА АДРЕСА:

Ім'я і прізвище:

Адреса:

Число телефона:

Зголошення прислати до: Svoboda/The Ukrainian Weekly
P.O.Box 280, Parsippany, NJ 07054

На зміну адреси проситься долучити \$1.00
Переведення зміни адреси триває 1-2 тижні.

• ДО ВИНАЙМУ •

6-кімнатне помешкання
на першому поверсі двоповерхового
будинку, Woodside (Queens).
Добрий доїзд до Мангаттану, близько
до підземок та магазинів з харчами.
Побажана родина дорослих осіб.

Тел.: (718) 478-4411

• РІЗНЕ •

Куплю **картини** старих
українських мистців до
своєї приватної колекції.
Оплата за домовленістю.
Тел.: (312) 330-0956
Михайло

*Відділ реклами у „Свободі“:
(973) 292-9800, дод. 3040*

KARPATY TRAVEL

121 Runnymede Road,
Toronto, ON, Canada M6S 2Y4

1-800-265-7189 • в Торонто (416) 761-9105

e-mail: karpatycanada@yahoo.com

**ПОДОРОЖНІ ПОСЛУГИ:
ВІЗИ, АВІАКВИТКИ,
ЗАПРОШЕННЯ
ДО КАНАДИ ТА США,
СТРАХІВАННЯ**

*Для вашої
зручності
все можна
залагодити
за телефонами:*

**ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ
ХАРЧОВІ ПАКУНКИ
ЛИСТИ
ТА ДОКУМЕНТИ**

1-800-265-7189

(416)-761-9105

НАДІЙНО ТА ШВИДКО до рук адресата в Україну, Польщу та інші держави.
Найдешевші міжнародні телефонні розмови.
Перепишемо відеокасети та DVD.

Як посилати, літати чи телефонувати то тільки через “КАРПАТИ”